Midnattsropet

Maranata • Du vår Herre kom

Sommar nummer

Nr 6—7 1980

• Årg 20 • Pris 5:–

"Vi möts på vår nya konferensplats i GÄRDSHYTTAN..

Inför konferensen sommaren 1980

KÄRE MEDARBETARE, JESU NÅD OCH FRID!

Fantastiskt! Underbart! Så kan man stapla superlativen på varandra, när man vill uttrycka sin tacksamhet och glädje över den plats Gud har gett oss att förvalta. Redan förra årets sommarkonferens planerades till Gärdshyttan, men p g a att köpet inte kunde genomföras förrän under hösten, förlades den till Latorp, Örebro. Vi upplever att Maranatafolket går ännu en ny epok till mötes, detta genom att vi fått en egen konferensplats för sommarkonferenserna, samlingar för ung och äldre, för bibelstudieserier, och allt detta i en underbart naturskön miljö.

Under vintern och våren har storfamiljen på Gärdshyttan arbetat med att ställa iordning f d personalbostadshuset. Alla rummen är nymålade, tapetserade och möblerade med f d Askersunds Stadshotells möbler. Köket med alla förrådsutrymmena och källargången är reparerat. På varje våningsplan har korridoren delats av och på vindsvåningen har hela korridoren isolerats och gipsskivor spikats dit, för att vindsvåningen skall kunna användas till bostad. Vi har och har haft ett drygt arbete med tomtmarken för att göra den iordning för ''invasionen'' av småtält och husvagnar.

Men det kanske mest betydelsefulla rent tekniskt är att Gärdshyttan har fått avloppsfrågan löst genom att anläggningen nu är inkopplad på kommunens VA-nät. Jag hoppas att alla förstår, att Gärdshyttan inte är helt klart som konferensplats detta år, utan ännu återstår mycket arbete både in- och utvändigt. Det behövs många sorters möbler till inredning av alla rum, och utomhus. Har du något som bara står därhemma till ingen nytta, ta med det till Gärdshyttan.

Årets konferens kommer, förutom de befriande väckelsemötena på kvällarna, att ha tyngdpunkten förlagd till bibelstudierna och den nutidsorienterade undervisningen, som är så nödvändig för ett väckelsefolk. Som tidigare år kommer Arne Imsen att vara konferensledare och med sin djupa kristusförkunnelse och profetiska blick dra upp riktlinjer och undervisa. Bland många aktuella ämnen kan nämnas:''Barnen, föräldrarna och samhället'', ''Församlingen och staten'', ''Jesu andra tillkommelse'' m fl.

Det kommer många Herrens vittnen och vänner, bl a från Vermont i USA, Grekland, Tyskland, Norge och många platser i vårt avlånga land.

För att vi tillsammans skall kunna genomföra 1980 års sommarkonferens, behövs att vi gör en gemensam aktion. En del vänner kan ta med potatis och morötter eller liknande. Andra kan sätta in en gåva på Maranataförsamlingens postgiro som täcker upp vittnenas resor, matkostnader, annonser, m m.

Du kan använda bifogat inbetalningskort.

Glöm inte bort att informera oss om att du tänker vara med på sommarkonferensen i Gärdshyttan, som alltså blir den 12 - 20 juli, med premiärmöte lördagen den 12 juli kl 19[30]. Skicka in bifogad anmälningsblankett!

Vi, storfamiljen på Gärdshyttan, hälsar er alla hjärtligt och varmt välkomna till konferensen. Låt oss komma verkligt förberedda genom bön och bibelstudium! Bed för alla vittnen, förberedelserna och själva konferensen, och Herren kommer att manifestera sin underbara makt.

FRIDSHÄLSNINGAR med Apg 4:31 - 33
Monica och Gunno Andersson

OBS! Konferensanmälan sid 26!

Så hittar du till Gärdshyttan

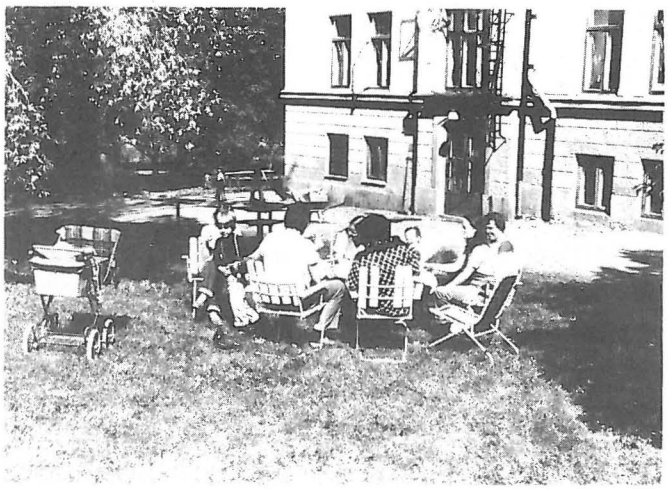
— *Några praktiska råd inför konferensen*

☐Vi är redan inne i juli, och sommarkonferensen närmar sig faktiskt med stormsteg. Det är dags att göra de sista förberedelserna för resan - för du har väl anmält dig? Vi ska informera litet om Gärdshyttan som konferensplats.

☐Gärdshyttan ligger alltså invid riksväg 50, den stora trafikpulsådern mellan Örebro och Jönköping. Askersund är närmaste stad, och ligger 13 km norr om Gärdshyttan. Söderut har vi en större stad, Motala, och dit är det 30 km. Andra samhällen här i Tivedenområdet vid norra Vättern är Hammar, Zinkgruvan, Medevi, Laxå, Hallsberg m fl. Vi har knappa 70 km till Örebro och Linköping. Alltsammans i en underbart naturskön bygd med skog och sjö.

Från Gärdshyttan är det endast 1500 m till det berömda Hargebaden med fint vatten och en underbar sandstrand. För dig som åker bil är väl problemet inte stort att hitta, men det går också alldeles utmärkt med tåg och buss. Ta tåget till Hallsberg eller Motala, och därifrån med buss ända till Gärdshyttan.

☐Det stora mötestältet med plats för nästan 1000 personer kommer att placeras ett stenkast från huvudbyggnaden, där kansli, kök och matsalar finns belägna. Invid mötestältet reser vi också ett speciellt bönetält. Ytterligare ett tält kommer att resas för kaffeservering, försäljning av en del serviceartiklar, mm.

☐I den stora parken som omger huset finns ett stort utrymme för husvagnar och småtält. För dem som inte bor i tält eller husvagn finns ca 200 sovplatser inomhus på Gärdshyttan. Dessutom kommer det att finnas sovplatser i omedelbar närhet till konferensområdet.

☐Gott om parkeringsplatser finns också på och alldeles intill konferensområdet.

☐För alla gäller att ta med sig sänglinne och filt/täcke eller sovsäck.

☐En sida av förberedelserna för konferensen är också att hjälpa till med finansieringen av konferensen. Det bibliska idealet från Apg 2 som vi försökt praktiskt tillämpa även på sommarkonferenserna - fortsätter vi givetvis med på Gärdshyttan. Det blir nu tionde året i följd vi inbjuder till sommarkonferens utan ekonomiska spärrar för mat och logi. Vi tror att det kommer att lyckas bra att klara av även denna sida, om vi tillsammans hjälps åt att bära bördorna. Det har vi erfarit år efter år. Kostnad per person och dygn, har vi räknat ut, är ca 35 kronor. Men låt oss inte stanna där, utan låt oss skapa möjligheter till mission både i Sverige och i andra länder.

☐Låt oss alltså förbereda oss i bön och bibelstudium. Bed för Herrens vittnen och för hela konferensen; både förberedelser och genomförande!

Unga och gamla - vi möts igen som ett lovsjungande folk

Midnattsropet
Nr 6 - 7 ▪ 1980

Av Arne Imsen

Religionsförföljelse - finns det i Sverige?

Tal i Mörlunda, jan 1980 (forts fr föreg nr)

□ Idag finns rakt igenom hela samhället en djupt återhållsam inställning till evangelium. Inom vissa områden finns direkta uppgörelser som hindrar kristna människor att verka i sin kristna gärning. På många industrier har arbetarna blivit direkt hämmade av regler som deras fackföreningar och ombudsmän antagit. För att få bättre utgångsläge gentemot arbetsgivaren har arbetarna t.o.m. gått med på förbud mot religiös agitation under arbetstid. Klart ut sagt får ingen vittna om Jesus Kristus på arbetsplatsen.

Ibland skrivs förbudet även in i avtalet. Redan innan man träder in på arbetsplatsen har man accepterat villkoret att aldrig vittna om Jesus under sitt arbete. Skulle så ske, gör man sig skyldig till tjänstefel.

Det är likadant i skolan. Lärarna har redan innan de satt sig bakom katedern lovat sin uppdragsgivare att icke påverka barnen med sin tro. De skall i stället, som det heter, undervisa i objektiv anda. På samma sätt måste man inom vårdapparaten redan innan man fått arbetet lova att samtidigt inte vittna om Jesus Kristus.

Har vi förlorat vår själ?

Kan vi egentligen fråga vad som är orsaken till att förföljelsen idag inte inställer sig med avseende på vår kristendom? Vi har ju hela tiden underordnat oss alla de villkor världen ställt för att den skall få leva i fred. Vi har accepterat alla krav som samhället ställt på oss. Vi har fått våra standardkrav tillgodosedda, bostad, sommarstuga, löner och tjänstebil, men vi har samtidigt förlorat våra själar. Vi sålde vår Mästare för pengar och framgång, för att sedan gå till kyrkan varje söndag, sjunga Herrens lov, bryta brödet och säga att vi har del i hans dödslidande.

Så kan vi alltså påstå att vi har del i hans lidande tills dess att han kommer, fastän vi hela veckan lojalt kan underordna oss krav som utgör ett kvalificerat förräderi mot Jesus Kristus. Hur kan vi komma till kyrkan på söndag och deklarera för all världens furstar och väldigheter och inför varandra att vi är delaktiga i Jesu död? Förstår vi inte hur andevärlden skrattar?

Socialstyrelsen kontrollerar

Jag har berört en sektor, som gäller vittnesbördet om Jesus Kristus, där vi radikalt svikit vår kristna kallelse. Vi har svikit Jesus Kristus, människorna, de döende, de sjuka, barnen, arbetarna, ja, praktiskt taget alla. Ändå kan vi vara fräcka nog att gå till kyrkan, tacka Jesus för vår frälsning, tillbedja Gud, sjunga psalmer och låtsas som om vi väntade på en väckelse någon gång i framtiden. De flesta har pantsatt sin själ så allvarligt, att de förlorat sin uppgift och kommit att tjäna helt andra syften än vad som var bestämt om dem från begynnelsen.

Det var denna problematik som berörde väckelsepionjärerna så påtagligt för hundra år sedan. Då hade motståndarna bara andra namn. Idag finns inte bara ett maktcentrum som övervakar medborgarna utan många. Kontrollen är effektivare. Det är inte längre bara domkapitlet som med länsmannens hjälp utövar sin verksamhet. Samhället har utvidgat sina möjligheter och kontrollerar medborgarna idag inte bara genom präster, utan också genom psykiatriker, psykologer och pedagoger. Förutom kyrka och domkapitel har ytterligare myndigheter tillkommit såsom t ex socialstyrelsen, som fått oerhörda befogenheter att påverka individerna på både lokal- och riksplan.

En annan verksamhet som fått oerhört inflytande är föreningsverksamheten. Genom fackföreningsrörelsen uppehåller man idag en ren klasskamp. Ursprungligen handlade det om frivillig anslutning, som i praktiken utvecklats till ett klart tvång. Tusentals ombud övervakar medborgarna så att ingen får för mycket eller för litet i lönepåsen. Fackföreningsombuden har på så sätt blivit tidens moderna präster, som delar ut sina nådamedel till nådahjonen. Proletariatet har aldrig blivit något annat än samma proletariat.

Utvecklingen har varit likartad vad gäller institutionerna. Samtidigt som de fått namn som förknippats med humanitet och människovård, har de fått befogenheter att utöva minutiös kontroll över medborgarna. Kan någon förstå varför vi inte är tacksamma för deras hjälp och uppmärksamhet? Just genom sitt bistånd kan de ge legitimitet åt sitt närgångna intresse av vårt liv. De skall vara med när barnet föds och se hur mor och far sedan sköter det. De skall också kontrollera hur det ser ut hemma i bostaden och har befogenhet att tränga sig in och därigenom också skrämma föräldrarna på olika sätt.

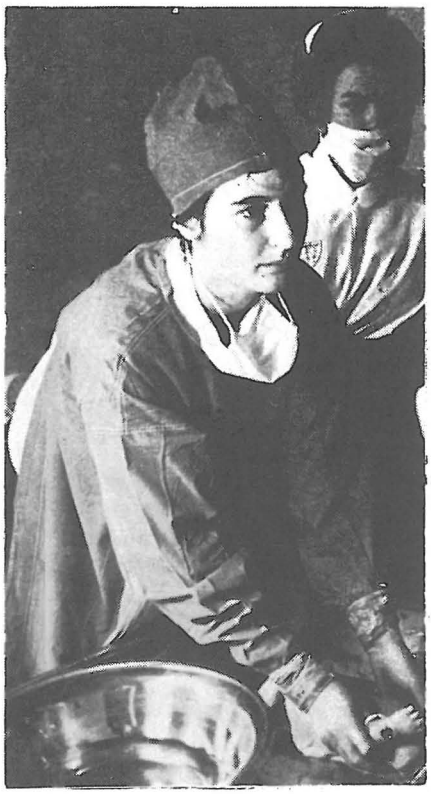
Staten har blivit gud

Så fortsätter det igenom hela livet. Hela tiden ställer någon samhällsrepresentant upp bredvid oss för att hålla oss i handen, en kurator, en ombudsman, en jurist eller en präst. Vi är inringade i ett system som måste brytas sönder! Staten har blivit gud, med omfattande både krav och skyldigheter.

Gud - staten måste naturligtvis vara trofast och hjälpa sina barn, och gör det också genom sina tjänsteandar. Genom att staten tar hand om sina hjon får de vård och ledning som är i enlighet med statens intressen. Därmed får medborgarna möjligheter att utföra en så produktiv insats att Gud - staten får tillräckliga medel att betala alla sina funktionärer.

Gud - staten kräver ju offer, ja, ända dithän att medborgarna ibland hotas med konfiskering av sin egendom. Staten som ger allt måste ju få in medel för att kunna betala inte minst alla höga löner. För varje bidrag måste staten ta ut skatt. Så höjs bidragen och vi får ännu högre skatt. Till sist är det en snabbt växande spiral av subventioner och nya skatter. Så fungerar systemet och de enskilda medborgarna hänvisas till fler och fler tjänstemän för sina behov.

Systemet medför också att varje tjänsteman förlorar det personliga intresset för den enskildes välfärd. De skulle inte bry sig om någon människa om de inte samti-

Den kristne och sjukvården

□Kan vi verkligen ställa frågan vad som är orsaken till att inte förföljelsen inställer sig med avseende på vår kristendom?

Jag tror att det finns ett samband någonstans. Därför att de kristna tidigare under kanske årtionden underlåtit att bekänna Jesus Kristus på sin arbetsplats, har de fördärvbringande krafterna fått övertag. När tiden kom då abortfrågan aktualiserades, fanns nästan inga möjligheter för de kristna som arbetade i sjukvården att hävda en kristen ståndpunkt. De saknade kraft och måste solidariskt böja sig för samhällets krav.

Jag frågar mig med djup oro och vånda vart utvecklingen skall bära hän. Om den får gå vidare i samma riktning, förstår jag att det hos vårt folk redan idag finns material till samma människotyp som banade väg för Hitler och gjorde det möjligt för honom att utan märkbar opposition begå sina förbrytelser.

Det skulle inte förvåna mig om det materialet i stor utsträckning kommer att utgöras av fega kristna som svikit fanan och underlåtit att bekänna sig som kristna. I stället för att ta upp kampen mot ondskan har kristna accepterat erbjudna kompromisslösningar och erhållig fred.

digt kunde försäkra sig om en högsta månadslön. Så gör de sig goda dagar på mänsklighetens nöd. Det första vi borde göra vore att avskaffa detta människofientliga och för all gemenskap förödande ombuds- och tjänstemannavälde. Vi borde låsa dörrarna för dem och be dem lämna oss i fred.

Vad har dessa inspektörer för fullmakter egentligen? När de varit hemma hos oss och upprättat sina PM, matas uppgifterna in på datorer och skickas runt till olika institutioner. Det finns för närvarande bara ett sätt att hindra utvecklingen, och det är att vägra samarbeta med dessa totalitära krafter. Vi måste göra uppror.

Mot överförmynderiet

Nu kan vi naturligtvis inte stämpla allt som medvetet illasinnat. Det är själva överförmynderiet vi måste gå till rätta med. Problemet är att vi har gjort staten till Gud och därför undergivet funnit oss i statens tuktan och går till och med så långt att vi åberopar Paulus' ord om att vi skall vara underdåniga kejsaren.

Finns det möjligheter för oss att vakna? Kan verkligen människor, som skapat sig en trygg ekonomi, skaffat bra bostad, bil och ordentligt med kläder, blivit välfödda och fått möjligheter att göra semesterresor till olika delar av världen, reagera sunt och kristet då de möter sjuka och döende människor på de institutioner där de arbetar? De är kanske placerade vid den sista stationen innan patienten går över gränsen till döden. Den siste som når henne är en kristen bekännare med den sista morfininjektionen för att övergången till döden skall bli så smärtfri som möjligt.

I stället för att vittna om Jesus, väljer de kristna att tiga, och de slipper alla obehagligheter. Nästa dag går de till kyrkan, firar nattvarden, bryter brödet och bekänner delaktigheten i Jesu dödslidande, och att de är med och förkunnar hans död och uppståndelse intill dess att han kommer. Det är orimligt.

Enda möjligheten för oss att vakna är att vi tar martyrskapet. Det finns en väg framåt, och det är konflikterna, stridens och lidandets väg. Endast den vägen leder fram till uppståndelsen. Skall vi tjäna Gud, får vi sätta oss ned, beräkna kostnaden och fråga oss om vi är villiga att fortsätta.

Hade de kristna idag förstått sin tid och sin uppgift och tagit sin kallelse på allvar genom att med sitt liv som insats protesterat mot de nedbrytande krafterna, hade vi haft hundratals förtidspensionerade sjuksköterskor i vårt land och fängelserna fulla med predikanter. Fatta mig rätt! De hade varit där därför att de uppviglat skarorna att bryta mot orättfärdiga lagar. Men då hade det också varit väckelse i landet. Nu är vi allesammans fria, knappast någon är förtidspensionerad eller intagen på sjukhus för sin tros skull. Vi är fria, men samtidigt religiöst impotenta och kan inte fortplanta andligt liv. Risken för nya födelser är minimala, för vi har full andlig födelsekontroll i församlingarna.

Fackets ideologi

En av de absolut allvarligaste krafter som satts i rörelse i samhället är vad som åstadkommits genom fackföreningsrörelsen. Fackföreningsrörelsen har skapat en inställning till själva arbetet som är direkt fientlig mot det goda. Tesen "minimal arbetsinsats för maximal ekonomisk utdelning" strider emot kristendomens mest grundläggande principer.

"I ditt anletes svett skall du äta ditt bröd", uttalade sig Gud en gång över mannen. Till kvinnan sade Gud att hon skulle föda med smärta. Barnafödandet är frälsande för kvinnan, liksom arbetet är frälsande för mannen. Gud ville lära människan två väsentliga ting. De skulle komma underfund med dels sin egen begränsning, dels Guds stora möjligheter. De skulle genom det tunga och smärtsamma vardagsarbetet finna vägen fram till Gud.

Arbetet skulle frälsa människan från nedbrytande sysselsättningar. Arbetet skulle befrämja hälsa och aktivitet. Många ting leder annars skaror in i passivitet och brottslighet. Idag har en enorm mängd människor vigt sitt liv åt spel och lek. De har släppt loss speldjävulen och söker vinna på lotterier, kortspel och tippning. Bingon passiviserar kanske framför allt ensamma och åldriga individer. Men kanske går de till bingohallen för att få kontakt med någon annan ensam människa som också sitter och trycker på knappar. Tänk vilken ålderdom! Den största rörelsen ibland pensionärerna i vårt land idag är bingo. Det är svenskt kulturliv!

Dags för en ny arbetsetik

Det är dags att gå till generalangrepp och kämpa för en annan arbetsetik, rakt emot den härskande inställningen, som går ut på att vi skall arbeta så litet som möjligt för att få så mycket som möjligt. De som driver tesen har förklarat att det inte är arbetsgivaren som skall profitera på vårt arbete. Men det är inte arbetsgivaren vi lurar utan oss själva. Arbetet är i sig självt något gott, hälsosamt och frigörande. Den som inte lärt sig älska kroppsarbete har inte blivit frälst. Kroppsarbete är underbart och en del av frälsningen.

Den första kristna församlingen hade ett underbart arbetsprogram. Följde vi

forts. sid. 20

Paulus fick på ett alldeles speciellt sätt lära sig förstå, vad kraftlösa alla världens makter egentligen är. Han fick uppleva att han i alla lägen hade ett andligt övertag, som ingen kunde frånröva honom. Det kunde, temporärt sett, med tidens instrument och värderingar för ögonen, se ut som om han vore den store förloraren. Men den store förloraren gick ut ur tiden som den store segraren.

Kraften fullkomnas i svaghet

Predikan av Arne Imsen

Läs Mark. 9!

Det här kapitlet beskriver timade händelser långt tillbaka i tiden. Med avseende på tid och rum är skillnaderna stora jämfört med vår tid. Det är emellertid betydelsefullt att vi inte moderniserar texten så att den får ett innehåll som den inte har. Ändå tror jag att vi får använda fantasin för att sätta oss in i situationen.

Nu är texten nedtecknad för att ge oss en orientering om Jesu liv och för att vi skall lära känna honom och vad han lärde. Vi har därför att leva oss in i Jesu och lärjungarnas situation på ett sådant sätt att vi känner att det egentligen är oss det handlar om.

Jag vill verkligen inte påstå att det alltid är ett uppbyggligt studium. Ändå är det nödvändigt att studera vad lärjungarna gjorde, eftersom deras handlande speglar så mycket hos oss själva. Vi kan känna igen oss i dem. Det är intressant att se hur lärjungarna agerar och möta deras attityder, sinnelag och mentalitet. Framför allt är det intressant att se hur Jesus möter dem. Ibland sker i direkt konflikt, ibland avledande, men aldrig ointressant eller likgiltigt.

Låt oss först syssla en liten stund med kapitelrubrikerna i anslutning till avsnittet. Rubriksättarna är inte andesmorda och inspirerade i den mening som texten är det, dvs. rubrik- och versindelningen har inte gjorts av den helige Ande. Då skulle det nog sett annorlunda ut. Ändå är det märkligt att rubriksättarna i fråga om det nionde kapitlet så ensidigt riktat in sig på varje sak för sig. Kanske vi därigenom kan lära oss någonting mycket viktigt.

Över det nionde kapitlet läser vi alltså rubriken: ”Jesus förklaras. Botar en månadsrasande gosse. Förutsäger på nytt sitt lidande. Bestraffar lärjungarnas storhetstankar och falska nit. Talar om faran av förförelse.”

Det här är ett oerhört komprimerat kapitel. För att vi skall kunna få en helhetsbild så stannar vi särskilt vid varje del i kapitlet.

Jesus går ej att jämföra

Det första som sägs är att ”Jesus förklaras”. Jesus är absolut enastående i alla sammanhang. Man blir överväldigad av en himmelsk känsla och en förnimmelse av helighet och rättfärdighet då vi upptäcker Jesu innersta väsen. Hos honom möter vi en kristallklar härlighet, renhet och helighet.

Jesus är livet och det verkliga livet utan några som helst inskränkningar eller brister. Denna härlighet är så påtaglig att lärjungarna inte kunde göra några jämförelser. De jämförde med det som låg dem närmast: ”Ingen valkare på jorden kan göra kläder så vita”. Det fanns inget medel, som kunde åstadkomma en sådan utomordentlig renhet, som de fick se uppe på förklaringsberget. De kunde bara ge upplevelsen en övernaturlig förklaring.

Jag tror faktiskt att det är denna härlighet som himmelen väntar att vi skall bli delaktiggjorda utav. Det måste ha varit någonting liknande aposteln Paulus också ville öppna våra sinnen för, varpå han sökte ge stimulans åt vårt sökande. Vi skulle göra liknande erfarenheter som han gjort. Om sig själv talade Paulus, att han hade varit uppryckt ända till den tredje himmelen.

Jag vet inte om någon annan har beskrivit sin egen personliga upplevelse av himmelen på det sätt Paulus gjort. Han anförtroddes ord och hemligheter som det till och med var förbjudet för människor att uttala. Jag vill inte spekulera men är ändock en aning frestad att närma mig det här problemet.

Vad kunde det vara för hemligheter som Paulus inte fick avslöja för någon utan ensam fick bära så länge han levde?

Jag anar det. Jag tror faktiskt att Paulus fick veta vad han skulle bli. Nu vet vi visserligen att då Jesus uppenbaras, skall vi förvandlas till likhet med honom. Det ingår i det kristna hoppet inför evigheten. Men även i tiden skall vi bli lika honom genom tron.

Paulus var nyckelperson

Paulus fick ett oerhört förtroende. Han fick veta om den position som tron hade försatt honom i. Himmelen avslöjade för denne gudstjänare vilken ställning han hade i evighetens perspektiv. Paulus var verkligen ingen dussinmänniska. Han var en nyckelperson och en maktfaktor i tiden, och det fick han kunskap om. Jag skulle vilja säga att Paulus ensam betydde mycket mer än alla de församlingar han hade byggt. Han utövade ett enormt

inflytande och jag tror att han fick insikter om denna ställning i andevärlden och med vilken oerhörd värdighet och respekt man där följde honom.

Nu talar jag alltså om vad jag ana mig till. Jag tror att han fick se in i den härlighet som väntade honom. När han beskrev situationen sade han nämligen att han helst skulle vilja gå hem till Gud, men så hade Gud uppenbarat för honom vilken betydelse hans närvaro hade i tiden varför han hellre valde att för församlingarnas skull stanna kvar för att om möjligt förmedla välsignelse, hjälp och stöd. Detta var att blicka in i det allra heligaste. Han fick se in i de hemlighetsfullaste ting som gäller en enskild människa och hennes förtroenden, ställning, karaktär och framtid ifråga om evigheten.

Paulus fick på ett alldeles speciellt sätt lära sig förstå vad kraftlösa alla världens makter egentligen är. Han fick uppleva att han i alla lägen hade ett andligt övertag, som ingen kunde frånröva honom. Det kunde temporärt sett, med tidens instrument och värderingar, för ögonen, se ut som om han vore den store förloraren. Men den store förloraren gick igenom tiden som den store segraren.

Det är inte säkert att Paulus alla gånger uppnådde de resultat som han önskade sig. Helst önskade han att alla judar skulle komma till tro på Jesus Kristus, men det visste han aldrig skulle komma att ske. Det bedrövade honom djupt.

I vissa stunder av djup självrannsakan, då Paulus bedömde sina insatser och sina konfrontationer med fränderna efter köttet, funderade han om han kanske hade förgått sig och därigenom placerat sig i vägen för deras frälsning. Han sade vid ett tillfälle att han önskade sig bortkastad från Kristus om detta på något sätt kunde gagna hans fränder efter köttet - dvs. det existerade ingenting dyrbarare för honom än Jesus Kristus och ingenting större än att nå fram till uppståndelsen från de dödas.

Redo till fullt offer

Paulus var redo till att ge det högsta tänkbara offer om det kunde leda till att hans närmaste skulle kunna komma till tro på den Jesus, som blivit hans. Han hade på ett alldeles speciellt sätt blickat in i Jesu liv, gripits utav det, och fått en passionerad längtan efter att bli honom lika, inte bara i det yttre, men att få dela hans innersta hemligheter, dvs. korsets och uppståndelsekraftens hemligheter. I sanning så fick han också det.

Det var märkliga ting Paulus kom att uppleva. Han sade att han upplevde perioder av mycket stor svaghet, både som människa och ledare. Denna svaghet kunde ta sig vitt skilda uttryck. Ibland var den av rent fysisk karaktär, så att han misströstade om själva livet. Andra gånger var det sorg över hans fränder. Återigen var det djup bedrövelse över dem som avföll, dem som började i anden men slutade i köttet. Återigen var det djup nöd och vånda över de olika församlingarna och deras kamp.

Paulus skulle vilja frälsa judarna men kände sin begränsning. Han skulle vilja frälsa dem som höll på att avvika, en Demas, som av kärlek till denna tidsålders väsende hade övergivit dem, en Markus och en Johannes, som upplevde arbetet för påkostande och mödosamt och därför lämnade medarbetarskaran för att skaffa sig en annan framtid.

Paulus skulle också vilja följa och påverka utvecklingen i församlingarna i Kolosse, Efesus, Laodicea och Filippi, vilka han hade sett grundas. Men just på alla de här punkterna, där han hade de ädlaste och högsta känslor, upplevde han sin fysiska begränsning och kunde det inte. Då, i denna oerhörda svaghet, gjorde han den underbara upplevelsen att kraften fullkomnades. Rätt vad det var grep denna gudomliga makt tag i honom på ett sådant sätt att den sprängde geografiska gränser och han kunde vara närvarande i Anden fastän frånvarande till kroppen. Det var märkligt!

Begränsningarna sprängs

Så förmanade Paulus dem att komma tillsammans, näpsa och bekämpa det som var felaktigt, osunt och syndigt i gemenskapen. När han såg detta världsvida evangelisationsfält ville han vara med överallt men kunde det inte. Andens oerhörda egenskap var dock att den sprängde gränserna och reducerade distanserna. Helt plötsligt tillät Herren sin tjänare att vara i rummet fast fysiskt frånvarande. Det innebar att Paulus fick vara med i själva skeendet, inte bara som åskådare utan även som vägledare.

Det var också på andra områden Gud liksom sprängde Paulus begränsning. Det måste ha varit fruktansvärt påfrestande för denne gigant, handlingsmänniska och troshjälte att sitta isolerad i en fängelsecell och känna ropet från en hel värld, som längtade efter befrielsens evangelium. O, vilken vånda han stundtals måste ha förnummit i sitt liv!

Vi måste begripa att Paulus inte var någon vanlig dussinkristen, söndagsförmiddagskristen eller en sådan där vanlig seminariepredikant, universitetspräst eller kyrkobiskop. Han var ett original, en människa som Gud hade fått hand om från början. Han kände inte till kompromisser och ville inte förråda Mästaren genom diplomatiska manövrar. Han predikade sitt budskap utan något som helst publikfrieri. Han agerade inte inställ-

forts. sid. 23

Det jublar i mitt inre

Av Signe Aspholm

Vi har Guds heliga skrift att gå till. De människor som inte vill veta av Guds ord, ej heller tro vad som står skrivet, anser att vi som gör detta är sjuka och fanatiker. Men bibeln är och förblir rättesnöret.

Vi lever i en tid som präglas av ondska, omoral, rörelser och organisationer av olika karaktär, religiösa grupper och aktiviteter av underligt slag.

För omkring 2.700 år sedan profeterade Mika om att det skulle komma en ond tid.Även Jesus talade om att den skulle komma. Ja, världen går mot kaos. Det talas nu så mycket om att vi ska visa kärlek. Ja, visst ska vi det, men det får inte bli så att vi undanhåller det viktigaste, nämligen budskapet om individens frälsning. Jesus sa:''Söken först Guds rike och hans rättfärdighet''. (Matt. 6:33)

Allt fler inom kristenheten kallar sig för kristna socialister och menar sig därmed vara Guds barn och uppfylla det som Jesus sa till den religiöse läraren Nikodemus:''Du måste födas på nytt!''(Joh.3:3)

Må vi som är Guds tillhörighet vara nyktra så att vi kan se klart vad som håller på att ske. Gud hjälpe oss därtill!

Villoläror

Det sorgliga är att större delen av bekännande kristna inte vet om att det är nödvändigt att få kunskap om det liv som överensstämmer med Guds ord, så vi är redo när Jesus kommer. Att det finns villoläror i tiden och förvrängning av Ordet är uppenbart.

Guds vilja som uppenbaras i bibeln är mönstergivange för oss var och en. Kan vi instämma i Paulus ord som står skrivet i Rom. 6:17: ''Men Gud vare tack för att den tid är förbi, då vi var syndens tjänare, och för att vi har blivit av hjärtat lydiga, så att vi följer den lära som har givits oss till mönsterbild''.

Det fordras kunskap om frälsning och överlåtelse åt Gud, försanthållande och vandring i Anden! Många av Ordets förkunnare idag är ovetande om dessa underbara sanningar och löften som står skrivna i bl.a. Romarbrevets sjätte,

forts. sid. 24

En ny folkgrupp växer fram i Europa - ett nytt missionsfält. Många ungdomar hittar vägen till storfamiljens hus i Korint.

Vänstern rycker fram bland grekisk ungdom. Bilden från en festival i storstaden Patras.

EUROPAS UNGDOM MOGEN FÖR EVANGELIUM

Brev till Pilgrimsskolan från storfamiljen i Korint

Grekland just nu - ett myller av människor. På historiska platser, där vår kultur föddes, på badstränderna ute i övärlden eller i själva hjärtat Atén, trängs turister från hela världen.

På Peloponnesos, någon mil från Korint, lever en svensk storfamilj sitt liv på en gård med lite odling och några djur.

- Vi möter många intressanta grupper, skriver Lasse Andersson från Grekland.

- Men det är en kategori vi fått ett speciellt hjärta för och det är de tusentals ungdomar som brutit upp från västerlandet. De lever ytterst enkelt härnere. Många övervintrar. Man vill inte tillbaka till storstädernas meningslöshet.

- Vi kan faktiskt tala om en helt ny folkgrupp - ett nytt missionsfält!

- Och för att kunna möta denna utmaning måste det bli fråga om en pionjärinsats där vi alla kan hjälpas åt. Behoven av litteratur är enorma. Men ibland behövs det också ett mål mat eller en säng för övernattning.

Inte kan en stad döljas som ligger på ett berg. Nej, pris ske Gud, aldrig!

Frid alla kära vänner i Sverige. Vi vill berätta för er i Pilgrimsskolor och församlingar något om livet härnere i Korint. Med en gång vill vi uttala vår bön och önskan till Herren att han sänder många fler av oss ut att bygga den stad - församlingen - som allena kan utstråla Guds sanna vägledande ljus i en tid av kompakt mörker och förvillelse. Vi tänker nu särskilt på Europa med alla dess miljoner

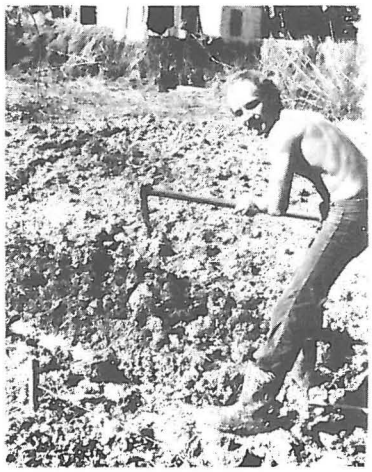

Sköta djur hör också till pilgrimsskolan. Timme, Andreas och Hanna med några små kompisar. T. h. utflykt till gamla Korint. Fr. v. grekisk herde, Lasse, Gitte, Lilian, Britten och Sonja. David fotograferade.

Kärt missionärsbesök från Afrika tillsammans med familjen Sandberg från Atén.

David Sonesson på tidigt vårbruk.

De gamla grekerna kärnfriska och aktiva även på sin ålderdom.

både i öst och väst och som ju inte ligger längre från oss än ett par dagsresor.

Det är söndagskväll och vi har idag bl a haft besök av en ung man från Zambia. Hans förfäder var holländare och han är nu på väg upp genom Europa för att söka sina rötter i Amsterdam. Han har tagit ströjobb på vägen och kom närmast från apelsinskörden på Kreta. Ken berättade om södra Afrika, hur den politiska situationen hårdnad och hur de svarta ser mot Moskva och öster efter ideal. Han berättade även om alla rotlösa ungdomar, som kommer från USA, Västtyskland och England och vistas på Kreta.

Vi fick tillfälle att vittna om Jesus och den nya människan, det nya liv och den nya gemenskap, som Han erbjuder världen

DE RYSKA TANKSEN

Denne 22-årings liv var så oerhört typiskt för de ungdomar vi ständigt mött här nere. Med sin rastlöshet och framtidspessimism är de ett tydligt tecken på att den ångest, som skulle råda på jorden innan Jesus kommer, nu bor i vart människobröst. Vi kan ju alla se av de storpolitiska händelserna, att vi närmar oss slutet.

En hel värld kunde ju bevittna hur 80-talet bröt in samtidigt som de sovjetiska tanksen rullade över Afganistans gränser. Den ryska besten har börjat röra på sig! Kanske den inte stanar upp förrän Herren själv stoppar dess framfart på Israels heliga berg. Denna händelse som bibeln kallar Gogs härnadståg är intimt förknippad med Jesu tillkommelse.

Med tanke på detta oerhörda allvar är det förvånande att så många av oss orkar stanna hemma i Sverige. Vi vet att den generation vi idag lever tillsammans med i Europa, kommer att få uppleva vedermödans fasor. Ungdomen ser det. De bryter upp för att bygga upp något av frid och gemenskap. Måtte vi få nåd att gå dessa sista nybyggare till mötes!

Personligen har jag glatt mig över vad som på sista tiden hänt i Sverige, där man på verkligt allvar tagit upp missionen i Europa. Jag vill vara med i det skördearbetet! Kanske det är dags att räcka varandra händerna över staketen för att tillsammans föra ut de enorma välsignelser Herren slösat över Skandinavien till Europas miljoner. Ja, jag ber faktiskt så.

LÅGENERGISAMHÄLLE

I skuggan av allt som händer, lever vi vårt liv här i storfamiljen utanför Korint. Vi är idag 6 vuxna och 5 barn, som tillsammans delar på vardagens många sysslor i detta självhushåll. Allt från skolundervisning till reparation av ett brustet avloppsrör utförs av storfamiljens egna medlemmar. För barnen blir det mest att mata och pyssla om djuren.

Under den kalla senvintern har mycket tid gått åt till att skaffa ved till spisar och kaminer. Det mesta kommer från havet men måste torkas och sågas. Vi kan verkligen tala om ett lågenergisamhälle.

Mitt i turistsäsongen, när aténare och nordeuropéer hyr allt som har tak över sig här på denna gröna del av ett annars mycket kargt och bergigt Grekland, öppnade Herren dörrarna till detta hus. Vi såg med en gång möjligheterna att satsa på jordbruk, om än i mycket liten skala. Tomatplantorna kom snabbt ner i

forts. sid. 13

Maranatavännerna i Jönköping köper Park Hotell mitt i stan!

JÖNKÖPING. Park Hotell har blivit ett nytt fäste för maranatavännerna i Jönköping och Småland. Precis mitt i centrum, alldeles intill järnvägsstationen och E4, ligger hotellet, förvärvat under stor dramatik. Det är Peter Ögren och Bertil Fredriksson som gått i bräschen för köpet.

Park Hotell, Kyrkogatan 6, drivs nu av storfamiljen i Jönköping. Ett centralt läge och bra rum gör det till ett utmärkt konferenshotell.

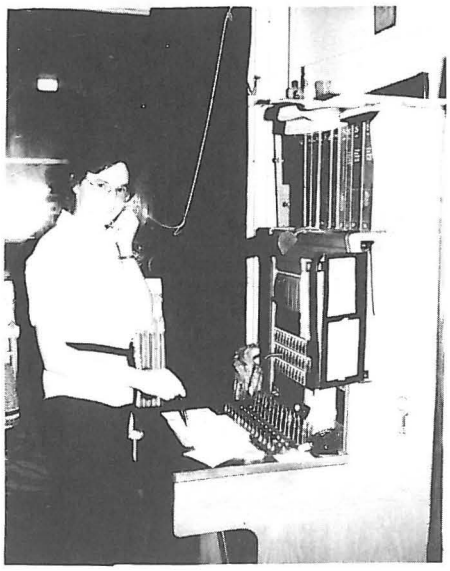

Det har gjorts många försök att få tag i lokaler i Jönköping före Park Hotell. Länge såg det ut som om Maranata skulle få köpa Giseboskolan, en bit utanför stan, men i avgörande skede myglades den affären bort av kommunen genom att kommunens tjänstemän menade att man behövde den själv. Strax efteråt såldes skolan i alla fall till en privat köpare.

forts. sid. 24

Här får Peter Ögren och Bertil Fredriksson nycklarna av förre ägaren Ove Claesson.

Sonja Sandvik i receptionen. Telefonnumret är 036/11 19 95 eller 11 19 96.

I portierlogen står Dikran:

Jag glömmer aldrig när jag blev frälst

Dikran Demir är assyrier och kommer från Turkiet. För fem år sedan flyttade han med sina föräldrar till Sverige undan förföljelsen. Men mötet med den nya moralen och kulturen blev också hårdhänt.

Sverige gav dock Dikran något som han idag sätter allra främst i sitt liv. Han fick möta Jesus Kristus till frälsning.

Text:Maj-Christine Ögren Foto:Tommy Jacobsson

Dikran Demir kommer från en liten by, Kerburan, i syd-östra Turkiet. Där bodde han tillsammans med sin familj tills för fem år sedan. Då upplevde fadern att det var dags att flytta på sig. Förföljelsen från kurderna blev allt svårare och familjen, som inte ville något annat än leva i fred, började se sig om efter ett nytt land att bosätta sig i. För Dikran innebar detta början till en helt ny tillvaro. Först trodde han att han kommit till ett nytt ''hemland'', men verkligheten var en annan. Den nya kulturen och moralen blev i det närmaste en chock för honom. Men efter ett par år i det nya landet fick han vara med om något som ingav honom nytt livsmod. Han mötte Jesus Kristus till frälsning!

Numera arbetar Dick som han kallas, i storfamiljens hotell i Jönköping. Ända sedan Dick blev frälst har hans hjärta brunnit för en enda sak. Hans landsmäns frälsning! Så han undrade förstås vad Gud egentligen hade för syfte med att sätta honom i portierlogen på Park hotell! Men snart förstod han... under en av de första nätterna han tjänstgjorde där mötte han en landsman som han fick vittna för under nattens långa timmar. Och landsmannen blev så intresserad av Dicks vittnesbörd att han återvände till hotellet med två andra landsmän.

Men vi låter Dick själv berätta om sin omvändelse. Andra natten han tjänstgjorde som nattportier fick MR:s skribent en pratstund med honom. Men inte var det lätt inte. Vi avbröts ideligen av gäster som ville veta mera om oss, frälsningen vi hade upplevt och det NYA LIVET. Så klockan hann bli rätt mycket innan vi kunde avsluta intervjun.

—Egentligen blev jag frälst genom ett brev, berättade Dick. Ja, inte genom brevet direkt, men brevet gav mig möjlighet att träffa människor som verkligen hade upplevt frälsning. Det var Peter Ögren som hade fått min adress och eftersom han var intresserad av att komma i kontakt med människor från Turkiet skrev han till mig.

—Men det dröjde faktiskt ett helt år innan jag skrev svar. Nu efteråt förstår jag att Gud hade sin hand med i hela händelseförloppet. Kontakten med Peter innebar också att jag fick kontakt med arbetet på Gamla Bro och lära känna syskonen där. Jag glömmer aldrig den första söndagen jag tillbringade där. Jag kände mig helt förkrossad när jag såg vilket arbete syskonen utförde och med motivet att tjäna Gud.

Kyrklig fostran

Dikran är uppväxt under assyrisk-ortodox fostran. Det innebär att han i hela sitt liv sett Gud som en sträng och obarmhärtig Fader. Denna religion ligger mycket nära katolicismen. Den är en utpräglad gärningslära som helt enkelt går ut på att blidka Gud med ett oförvitligt moraliskt leverne och kyrkobesök. Men någon frid och glädje blir det aldrig tal om. Det predikas inte om en nådig och förlåtande Gud, och definitivt inte om den frigörelse som finns i blodet och korset.

—Det dröjde ganska länge och var en tid av mycket bedrövelse och kamp innan jag verkligen förstod att Gud förlät mig och att jag kunde känna mig fullkomligt rättfärdiggjord genom Jesus Kristus, säger Dick och ser lite vemodig ut. Och jag vet ju att många av mina landsmän känner detsamma. Man vill älska Gud och tjäna honom, men det blir slaveri. Det var predikningar, väckelsemöten och bibelstudier som fick mig att se frälsningens väg. Jag kom till Gamla Bro mitt under en tältmötesserie och det var fantastiska möten. Den kvällen jag upplevde befrielse från min synd skall jag aldrig glömma!

—När jag böjde mina knän hemma i ensamheten mötte Gud med mig och jag fick bokstavligen uppleva hur en börda lyftes av mig. Jag var så glad att jag jublade högt. Så högt att min mamma fick komma in och säga till mig att jag måste vara lite tystare. Men det blev en ganska jobbig tid framöver. Jag gick på högstadiet och visste väl inte riktigt vad jag

forts. sid. 24

Anneli Pajula vid fasaden av Gamla Bro.

Det började på Pilgrimshem

På rummet låg ett Midnattsrop

Anneli Pajula berättar för Maj-Christine Ögren

Annelie Pajula, från Jönköping är ett levande bevis på att "hotellmissionen" verkligen fungerar. Efter några vistelser på Pilgrimshem i Stockholm blev hon kallad av Gud att gå en helt annan väg än den hon själv hade planerat. Hennes dotter Heli blev frälst och döpt och arbetar förresten numera just på församlingens hotell, Pilgrimshem i Stockholm. En av hennes söner döptes också efter ytterligare några månader.

För lite mer än ett år sedan flyttade Heli Pajula till storfamiljen i Forsheda. Det var hennes mamma Annelie som skjutsade henne dit. Då visste inte Annelie att detta steg skulle bli ett radikalt avgörande även för hennes vidkommande. Visserligen var Annelie frälst och hade verkligen upplevt Jesus Kristus, men kontakten med storfamiljen gjorde att Annelie kom in i ett ännu rikare gudsliv. Annelie bor i Jönköping tillsammans med sin man och sina två söner, varav den ena Jaari, döptes i Mörlunda i maj månad. Men vi låter Annelie själv berätta sin märkliga historia om Guds ledning genom hela hennes liv.

"Först vill jag säga att det verkligen finns en Guds ledning genom hela ens liv. Det finns en gudomlig logik som går över allt mänskligt förstånd och som lägger ihop alla pusselbitar när man vill vandra Guds väg. Min farfar var präst och det var viktigt att barnbarnen fick en kyrklig fostran. Men det var ett dött liv. Jag gick i kyrkan, men fick aldrig uppleva det kristna LIVET. Guds kraft fattades, och den hade jag verkligen behövt för mina föräldrar skiljdes när jag var tonårsflicka och hela mitt huvud blev fyllt av en massa frågor. Så småningom hamnade jag i psykologins labyrinter. Jag läste böcker i massor, studerade och studerade, men fick trots allt inte svar på de frågor jag hade inom mig.

Hörde sång

Då hände något som fick mig att börja tänka lite annorlunda. Jag var ute tillsammans med några av mina släktingar och hörde en underbar sång ute på sta'n. Det var något slags gatumöte. Man sjöng om Jesus... Jag stod som förstenad. Mina släktingar försvann, men jag bara stod och lyssnade. Det var så fantastiskt.

Så gick det ett par år, och jag fick höra samma ton - denna gången från ett tält. Men jag vågade inte gå in. Tänk om någon kunde se mig. Det var ju trots allt i min hemstad. Men jag drevs dit. Hela mitt liv var som ett nödrop och under det sista mötet i serien gick jag in i tältet. Publiken hade gått hem och de som skulle riva tältet fick vänta på att jag skulle bli frälst. Det blev jag också. Jag fick maranataglöden i mitt hjärta.

Efter den stunden hade jag en enda längtan: att få vittna för människor. Jag packade väskan full med traktater och sökte upp människor på danspalats, gator och torg. Men trots att jag hade upplevt Jesus så påtagligt blev jag så småningom avfälling. Jag började söka i denna världens visdom igen. Så småningom sökte jag in på universitet, men kom samtidigt in i mer och mer mörker. Jag fick också tag i en bok där en biskop vittnaom sitt hat mot frikyrka och andliga företeelser. I stället för att boken hade varit en objektiv studiebok förde den mig in i det djupaste andliga mörker. Det blev andlig natt i min själ. Jag kom in i djup förtvivlan.

Kom till Sverige och Maranata

Jag gifte mig så småningom och fick tre barn. Hur skulle jag som mor fostra dem? Jag trodde inte på andliga saker, men ville ändå inte leda dem in i samma mörker som jag befann mig i. Jag började läsa bildbibel för dem och läsa aftonböner. Samtidigt började jag också ropa till Gud jag egentligen inte trodde på att han skulle leda mig så jag kunde få någon verklig mening med mitt liv. Jag tyckte allt var meningslöst. Men ändå, tänk om denne Gud kunde höra mina böner. Och jag fick bönesvar! I samband med flyttning till Sverige från Finland, träffade jag en pastor som kunde visa mig vad ett verkligt kristenliv var. Och jag fick nåd att komma tillbaka till Jesus.

Så kom Maranata in i bilden. Det började med att jag övernattade på Pilgrimshem i Stockholm. Jag trivdes väldigt bra där, med människorna och hela atmos-

fären, men jag hade blivit varnad för deras villoläror, så jag vågade inte ens peta på tidningarna som låg utlagda på hotellrummen. Jag blev nästan irriterad på pilgrimsfolkets vänlighet. Den passade inte in med bilden jag fått ifrån olika källor.

Men en natt när vi övernattade där vågade jag i alla fall titta i en tidning. Min dotter (som jag hade varnat så för tidningarna och skrifterna) började också läsa, och tillsammans satt vi och läste Maranatas litteratur halva natten. När vi åkte hem lyssnade vi till och med på en kassett och så började jag tänka om. Kanske inte det var sant allt prat jag hade hört om denna rörelse?

Maranatamöte i Jönköping

Så blev det maranatakonferens i Jönköping. Min dotter Heli tjatade på mig att vi skulle gå dit. Men nej, det var väl att gå för långt. Att titta i tidningarna gick väl an, men gå på möte. - Nej, det ville jag inte. Men hur det nu var så gick vi dit.

Först i början försökte jag vara hård och kall, men de var så tända för Gud, och Guds Ande talade på ett märkligt sätt till mig, så den attityden försvann snart. Min dotter Heli var överlycklig. Hon hade verkligen fått möta Gud under dessa möten och såg livet ur ett helt annat perspektiv.

Efter ytterligare ett par möten fick jag tillfälle att ringa till alla dessa människor, som varnat mig för Maranata. Jag fick hemska samvetsförebråelser innan jag förstod att Gud förlät mig fast jag så enträget kämpat emot det som var Guds verk. Så förra året reste vi till påskkonferensen, och där fick vi alla möta Gud - jag och mina tre barn. Då förstod jag detta med lovsång och handklappning. Jag förstod att detta med frigörelse är något nödvändigt och underbart. Under den konferensen bestämde sig Heli för att flytta till storfamiljen i Forsheda.

Så fick jag vara med på sommarkonferensen och min bibel fick nytt liv! Jag började förstå bibeln på ett helt nytt sätt. Efter sommaren fortsatte vi med möten i Gnosjö och Forsheda där det bodde storfamiljer. Mina söner följde med på mötena och Gud talade också till dem. Så i vår kom vi till Örebrokonferensen - och efter den blir jag aldrig densamma. Gud talade så mäktigt att jag bävade. Det var något så heligt att det knappast går att beskriva. Ett resultat av denna konferens blev att en av mina söner döptes några månader senare.

Gick ur "facket"

Det är några saker som jag fått helt nytt ljus över den senaste tiden. Jag har aldrig tidigare funderat över om en kristen kan vara med i fackföreningen eller inte. Visst har jag hört förkunnelse om det, men det var först under strejken som jag fick verkligt ljus över det. Vi har ju som kristna, eller borde ha, en totalt annan grundsyn för hela livet. Vi vill ju inte bygga himmelen på jorden. Vi kan inte börja gräla om några ören. Vi ska satsa och bygga allt inför den osynliga andevärlden. Vi är bara gäster och främlingar på jorden, och allt omkring oss ska brinna upp! Det måste vi förstå, så livet får rätt perspektiv. Och det är omöjligt att försöka göra ett kristet samhälle av detta samhälle. Vad har ljuset att göra med mörkret? Nej, vi ska låta frälsa oss från detta vrånga släkte.

Så några ord till sist om närradion. Vi har sändningar varenda kväll här i Jönköping, och det har verkligen varit underbart. Så mycket kunskap och uppbyggelse man har inhämtat! Jag är oerhört tacksam för dessa sändningar. Och inte minst för att vi också kan sända på andra språk, turkiska och finska. För det viktigaste för oss som frälsta är trots allt det som Jesus sade: Kom till mig så ska jag göra eder till människofiskare. Själar går mot evig förtappelse utan Jesus. Tiden hastar. Jesus kommer snart. Vi ska gå ut med detta Maranatarop.

Sprid evangelium! Låt Midnattsropet bli din speciella sommarhälsning

forts.fr.sid 9

EUROPAS UNGDOM

jorden tillsammans med rötter och bönor av olika slag. Vi har även en hel del höns, ankor och ett par kaniner och söker nu efter några får eller getter.

Vi tycker det är viktigt att så långt som möjligt vara självförsörjande. Inte minst i köket. Ett grishuvud för en femma blir det mycket mat av, och grönsaker är billiga och lätta att skaffa.

I fastan blev grekerna vegetarianer. En grannkvinna kom in och visade hur man kan göra en förträfflig grönsakspaj av en ört, som växer vilt överallt. Medan pajen gräddades i ugnen tog vi fram gitarrer och sångboken med grekiska hymner. Hon blev mycket gripen och gjorde korstecken i vördnad för Gud. Detta kan ju tyckas låta idylliskt och alltför verklighetsfrämmande mot den mörka bakgrund, som tecknats härovan. Men vi tror att Herren har råd att låta sin arvedel leva i frid och harmoni. Om inte harmoni finns i församlingen — var finns den då att få?

Vi har även sett familjen som ett direkt vittnesbörd i evangelisationen. Här måste vi i många stycken tänka om och se familjens välsignelser i en tid som slår så hänsynslöst mot just kärnfamiljen. Trasiga hem är ju en av de största anledningarna till samhällsproblemen i västvärlden.

Känslan av oro och osäkerhet är aldrig långt borta. Ja, man känner den rent fysiskt. Ofta vaknar man mitt i natten av en jordstöt. Mark och hus skälver. Vattenrör och väggar spricker. Härom natten drabbades Atén av 150 (!) jordstötar. Ingen kom till skada men hundratals människor tillbringade natten på gatan.

Politiskt upplever man även närheten till katastrofområdet. Med alla sina militärbaser kan detta land snabbt drabbas, om läget skulle spetsas till mellan supermakterna nere i Persiska viken. Det finns många exempel, som man inte kan skriva om öppet.

Vårt hus ligger även strategiskt med tanke på arbetet med evangelium. Strax ovanför oss går järnvägslinjen och stora motorvägen mellan Patras och Atén. Patras är den stora hamnstaden och porten mot Italien och norra Europa. Dagligen passerar här tusentals turister.

Till Korint har vi 15 km. Hela denna trakt är urgamla kulturplatser. Korints historia går åtskilliga århundranden tillbaka före Kristus som Medelhavets största handelsstad. Efter krigen med romarna återuppbyggdes Corintus av Ceaser, som tvångsförflyttade frigivna slavar, judar och pensionerade tjänste-

forts. sid. 21

Gene och Marsha Spriggs frå

Våra barn måste u
i ett bibliskt per

Det var på ett märkligt och gudomligt sätt vi kom i kontakt med dem, Gene och Marscha Spriggs från kollektivet Kingdom Church Community i Island Pond, nordvästra USA, på gränsen till Kanada. Deras besök i vintras i Norge och Sverige gav oss en inblick i en annorlunda amerikansk kristendom än vi är vana vid. En he den väster som en fru telse åt He ver här Bo under dera

—Vi blev inte lite överraskade och glada när vi upptäckte att Maranatafolket levde tillsammans och ville följa Jesus av hela sina hjärtan, utbrast Gene och Marsha Spriggs här vid besöket i Latorp.

Ett brev damp ner i brevlådan häromdan. Med amerikanst frimärke stämplat i Island Pond. Det är en ort belägen i staten Vermont i nordöstra USA. på gränsen mot Kanada. Just här lever, arbetar och tillbeder en grupp syskon tillsammans i kommuniteter. En helt ny kultur, i sig själv en protest mot den materalistiskt-västerländska, växer fram som en frukt av en gemenskap baserad på överlåtelse åt Herren Jesus Kristus och syskonen i tron.

Det här brevet som blottade något av denna församlings djupa vardagsgemenskap är bara ett av flera som redan nått mig som en frukt av Albert och Marsha Spriggs besök hos Maranatafolket i Norge och Sverige i vintras. Alla uttrycker en glad tacksamhet till Gud över att man fått gemenskap med en levande församling i Europa! Deras böner har nu blivit besvarade!

Givetvis är förvåningen och glädjen ömsesidig. Med de erfarnheter vi haft av amerikansk kristendom och dess tendenser att överbetona de stora kampanjernas betydelse kunde kanske inte reaktionen bli annorlunda... Det här var något annorlunda, inte typiskt amerikanst, i första hand, *men kristet*.

Det kan se ut som en tilfällighet vid första anblicken då man ser tillbaka på de händelser som gjorde att Maranata-folket fick kontakt med Gene (som Albert också kallas) och Marsha. Det började med en långhårig tysk yngling från ett kollektiv i Stuttgardt som stod och försökte få lift utmed E6:an på väg mot Oslo. Några maranatavänner på väg till marknad nära norska gränsen för att tjäna sitt levebröd plockade upp *Willy* och genom dem fick han också adressen till Jan-Egil Hafsahl och syskonen i storfamiljen i Oslo. Då Willy kom till den norska huvudstaden letade han sig fram till Maridalsveien 223 och tog in på ett av rummen storfamiljen hyr ut. Willy greps av enkelheten och helgjutenheten i dessa människors liv och tro. Han såg hur de konsekvent brutit mot materialism och njutningskultur för att leva ett sant kristet liv tillsammans.

TILL EUROPA

Då Willy kom hem till kollektivet i Stuttgardt mötte han efter en tid Miller, en av medlemmarna i kollektivet som varit i USA och också han ”sökt sanningen”. Där hade han träffat den kommunitet och församling i vilken Gene och Marsh bodde och efter att ha bott en tid hos dem och stått emot erbjudandet om ny födelse i Jesus Kristus dock äntligen lämnat sitt liv åt Gud. Egentligen hade han velat stanna hos sina syskon i Island Pond, men han fick inget visum. Dessutom skulle han inställa sig hos

kollektiv i USA:

pfostras pektiv

v kultur, i sig själv en protest mot dska materialistiska, växer fram w gemenskap, baserad på överlå- n Jesus och syskonen i tron, skri- glander, som fungerade som tolk esök.

Text: Bo Höglander

En svalkande bild i sommarhettan. Gene och Marsha tillsammans med en del av storfamiljen i Mörlunda, Småland, en solig februaridag. Artikelförfattaren Bo Höglander stående till vänster.

militärmyndigheterna hemma i Väst-tyskland. Vännerna i Kingdom Church Community, som i vanliga fall inte tvekar då det gäller att ''gömma'' utländska medborgare som är i behov av vägledning och daglig gemenskap för att kunna växa i Kristus, upplevde att de skulle handla annorlunda den här gången. Istället för att behålla Miller hos sig och trotsa myndigheternas beslut såg de detta som ett tillfälle att komma till Europa för att orientera sig om den andliga situationen och kanske finna grupper liknande den de själva levde i. Hur som helst så skulle inte den nyfödde Miller lämnas ensam!

SEX NYFRÄLSTA

Då vår liftande broder alltså återsåg sin kompis igen, var det en ny och förvandlad Miller han träffade. Gene och Marsha erbjöds också att bo i kollektivet med Miller, medan de letade efter någon annan plats att bo på. Gene, Marsha och Miller bad varje dag tillsammans, läste bibeln, sjöng och jublade i Herren. Willy, som redan fått Guds Ord sått i sitt inre hos vännerna i Oslo tog emot Jesus i sitt liv efter en kort tid. Och inom kort hade ytterligare två komit till tro på Jesus. Man sökte hela tiden efter ett nytt hus för att kunna flytta ut ur kollektivet dit det dagligen kom människor för att röka hasch och lyssna på musik, och där motståndet mot den nya ''väckelsen'' växte. Men man fick inte tag på något annat hus utan tvingades bo kvar, och efter några månader fanns det en liten husförsamling på sex nyfrälsta, förutom Gene och Marsha!

ÖVERRASKADE

En dag kom ett brev från Jan-Egil Hafsahl till Willy. Till de amerikanska vännernas stora förvåning gjorde det här brevet ett starkt intryck på Willy och glad kom han och visade det för dem. Först skrev man till Oslo och ville att Jan-Egil genast skulle komma till kollektivet i Stuttgardt för att hjälpa till med undervisningen av de nyfrälsta. Men så förstod man att det inte skulle bli möjligt. Det var redan för trångt i kollektivet i och de som inte böjt sig för Kristus visade öppet sitt missnöje och motstånd. I stället beslöt man att Gene och Marsha skulle resa till Oslo och uppsöka storfamiljen på Maridalsveien. De nyfrälsta bröderna skramlade ihop alla sina ekonomiska tillgångar och skickade iväg syskonen.

- Vi visste inte alls egentligen vad vi skulle träffa för slags människor, berättade de. Willy hade inte kunnat säga så mycket utan bara att ''det var något slags kristna där borta''.

- Vi blev inte *lite* överraskade och glada då vi upptäckte att ni levde tillsammans och ville följa Jesus av hela ert hjärta!

Det var också en upprymd Jan-Egil som ringde maranatavännerna i Stockholm för att berätta allt som hänt. Efter en veckas gemenskap och intressanta samtal reste man till Stockholm tillsammans för att träffa bröderna och systrarna och se arbetet!

GE ALLT

- Skulle vi berätta om vårt liv och livet i den kommunitet där vi tjänar Jesus tillsammans skulle det i mycket bli en repetition av ert eget liv och arbete, sade Gene, eller Eugene Albert som är hans rätta namn.

- För oss är ett nytestamentligt församlingsliv någonting långt mer omfattande och djupare än det vi hittills sett i kyrkligheten och kristenheten, hävdade Gene i sina bibelstudier.

vänd!

"Vi försörjer oss genom att arbeta med våra händer, precis som Paulus"

- Den som skall följa Jesus måste ge upp fallt! Att överlämna sig till Jesus innebär i praktiken att överlämna sig åt sina andliga syskon. Det är bl.a detta Petrus menar i sin predikan på den första pingstdagen då han säger:"Låten frälsa eder från detta vrånga släkte", eller "denna perversa generation". Det nya livet med Jesus innefattr också den sociala dimensionen av livet. Församlingen - Kristi kropp i tiden måste vara en avskild skara. "Men alla de som trodde höllo sig tillsammans och hade allting gemensamt". "Och ständigt, var dag, voro de endräktigt tillsammans". "Och i hela skaran av dem som trodde var ett hjärta och en själ". "...de höllo sig alla endräktigt tillsammans". "..den dagliga utdelningen".

ETT LIV BAKOM ORDEN

Ibland tycktes det nästan som något av en dröm! Där stod en *amerikansk* broder och vittnade om försakelse, efterföljelse, dagligt församlingsliv.

- Är man kristen kan man inte arbeta för att bygga upp *systemet* eller den nuvarande världsordningen, som går mot sitt slut, utan då måste man ställa sin tid och sin energi i *Guds rikes* tjänst. Om det ska finnas någon täckning bakom vårt vittnesbörd får det inte endast bestå av tomma ord. "Orden måste backas upp av kött och blod", det måste finnas ett liv bakom orden. Då Jesus kallar oss kräver han *all* vår lojalitet. Det får inte finnas några band som förenar oss med någonting annat än honom. Jesus uppmanade sina lärjungar att "söka *först* Guds rike", men löftet om att "allt det andra" skulle tillfalla dem.

- Kärnan i att söka Guds rike, förkunnade Gene Spriggs, är att ge upp allt för Guds rikes sak, förnekande sig själv. Vad Jesus menar är:Han är konungen och de som *lyder* honom är Rikets medborgare.

Genes hustru, Marsha, kompletterade förkunnelsen och bibelundervisningen med personliga reflektioner, tankar och erfarenheter inte minst ur det dagliga livet i församlingsgemenskapen, i kommuniteten i Island Pond i Vermont.

- Vi är ungefär 250 systrar och bröder i hela komuniteten. Vi bor i tolv stora hus på fyra olika ställen i den lilla orten Island Pond, som ligger nästan uppe vid kanadensiska gränsen, inte alls långt från Montreal.

- Vi försörjer oss genom att arbeta med våra händer, precis som Paulus gjorde, kompletterade Gene igen och fortsatte:

- Det praktiska arbetet ingår i församlingen, i helheten. Ingenting som den kristne gör är ju utanför Kristus, utan allt sker i Jesu namn!

KOMMUNITET

- Men hur började det hela? Hur kom ni på att starta en kommunitet? frågade någon när storfamiljen på Humlegården i Latorp satt samlad omkring bordet och lyssnade till amerikanarnas spännande redogörelse.

- Min fru och jag började be om Guds ledning med våra liv, samtidigt som vi överlämnade oss helt åt honom, svarade Gene.

- Vi bad att han skulle sända människor som vi kunde hjälpa och vittna för. Och det hände verkligen, Gud hör bön!

- Så småningom blev lägenheten som vi bodde i för liten, så vi tvingades skaffa ett hus. Och efter en tid blev även det huset för litet så vi fick hjälpas åt att köpa ett till. Även det huset blev för litet. Och så började en del inom gruppen att gifta sig och då kommer snart sådana här små som ni ser här överallt, log Gene och pekade på barnen som satt utspridda runt bordet.

- Vi försökte inte anstränga oss för att följa någon förebild eller komma in i något givet mönster, utan det bara blev så här

- Men vi tror givetvis att förebilden för församlingen finns i apostlagärningarna 2:37-47 och 4:32-37. Detta är grunden och mönsterbilden för församlingen tills Herren kommer. Det är på den grunden och utifrån den förebilden som församlingen byggs upp, fortsatte Gene, som tycktes komma igång rejält då han fick tillfälle att tala om församlingen eller Guds rike.

JESUSFOLKET

- Vart tog Jesus-folket vägen, frågade Gustaf Jillker och jag en stjärnklar natt på vägen hem till Latorp från ett möte och en stunds gemytlig och avspänd gemenskap hos Fridsfolket på Västra Kanalgatan i Karlstad.

- Det är svårt att svara på, menade Gene. JAG ÄR EN AV DOM! Tyvärr har nog de flesta uppslukats av kyrkorna och därmed av systemet, eftersom kyrkorna själva är en del i och av systemet.

- I Californien finns några församlingar kvar efter jesus-väckelsen. Men man salas precis som kyrkorna om söndagarna och resten av veckna lever man i stort sett ett vanligt borgerligt liv som alla andra. Man har sitt jobb, sin lägenhet.

Redan i ett av de första mötena i Stockholm då vi gav syskonen från Island Pond tillfälle att dela med sig av vad de hade på hjärtat, kom både Gene och Marsha rätt snart in på *barnuppfostran* i bibelns ljus.

- En av Johannes Döparens viktigaste uppgifter då han skulle gå före Jesus i Elias ande och kraft var bl.a att "vända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till fäderna". Och detta tror jag också är en av församlingens stora uppgifter i tiden, menade Gene, då han läste Guds ord under ett lunchmöte på Gamla Bro.

- I världen råder upproriskhet och rebelliskhet. Då Jesus talar om den yttersta tiden säger han att "barn skola sätta sig upp mot sina föräldrar och skola dräpa dem". Och som en konsekvens av att laglösheten förökas ska kärleken hos de flesta kallna.

BIBLISKT PERSPEKTIV

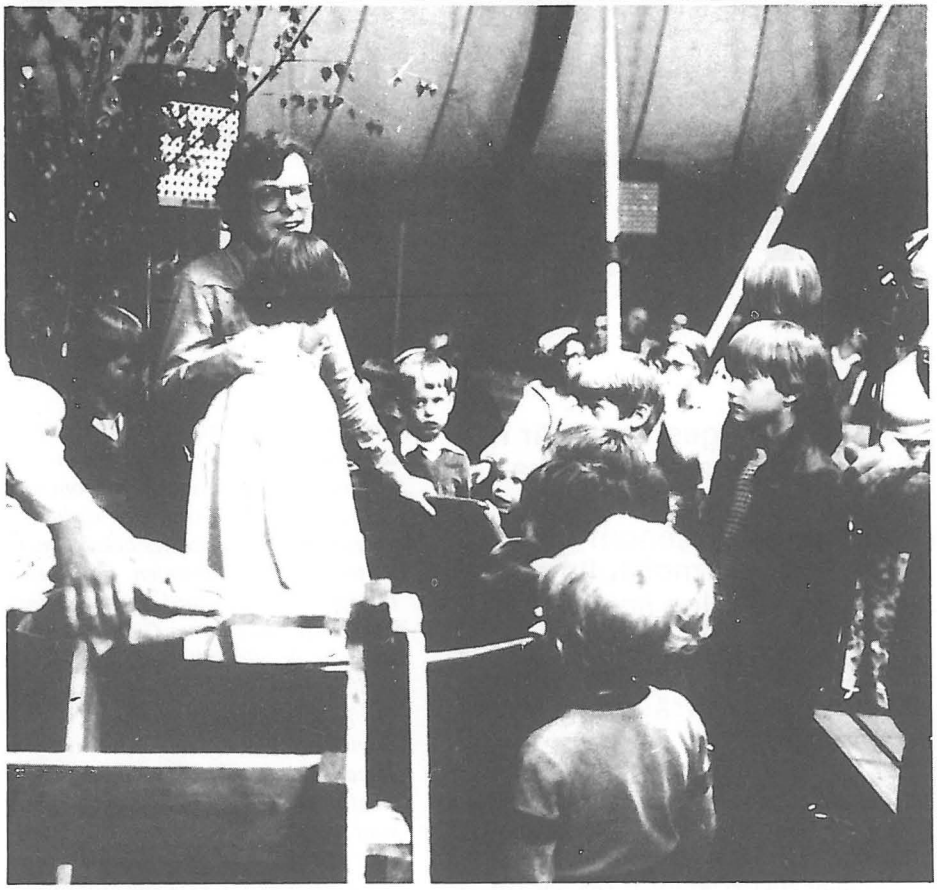
- I församlingen får det inte finnas någon upproriskhet eller rebelliskhet. Barnen måste fostras utifrån detta perspektiv. Och ska lydnaden, respekten och disciplinen kunna upprättas måste barnen tuktas och agas då det är nödvändigt, förklarade Gene och läste ur Ordspråksboken och Hebreerbrevet. På samma sätt som Herren agar oss för att vi ska få del av hans helighet och befrias från upproriskhet så måste vi aga våra barn så att de inte växer upp som rebeller utan tidigt lär sig att skilja ondskans ande från Guds ande. Som en konsekvens av detta har man också startat sin egen skola. Eller hemundervisning.

- Nu undervisas barnen i den dagliga gemenskapen, och det är inte bara teoretisk drillning, utan de är med och får göra allt det som vi vuxna arbetar med.

- Och vi har verkligen fått se vilket resultat det har gett! utbrast Marsha.

- Ja, instämde Gene, de växer upp befriade från den besmittelse som de inte kunde ha undått att få del av i den offentliga skolan.

Sedan fick barnen i Pilgrimsskolan var sin adress till någon jämnårig kamrat i kommuniteten i Island Pond att skriva till. Så vid det här laget är det förhoppningsvis en ström av brev över Atlanten mellan "Pilgrimsskolorna" i Sverige och Amerika!

Per-Arne Imsen i dopgraven tillsammans med pilgrimseleven Johannes vid tältmötesavslutningen i Örebro.

Här kommer en ny generation vittnen!

Rapport: Thorbjörn Helmner

”Lyften upp edra ögon och sen på fälten huru de hava vitnat till skörd. Bedjen fördenskull skördens Herre att han sänder ut arbetare till sin skörd”.

Det var tindrande barnaögon som åtföljde avslutningsmötets högtidsstund i det blågula mötestältet vid södra infarten till Örebro, där det hölls ett protestbegravnings-uppståndelsemöte för den så omdebatterade Pilgrimsskolan. Det sistnämnda i form av dopförrättning när Johannes, elev i Pilgrimsskolan tillsammans med Claes, som är nyfrälst pianostämmare, beslutat sig följa Jesus och lät sina gamla liv och en hel värld begravas i vattenmassorna.

Sakralare kan det ju förstås gå till men med brinnande hjärtan och en vattenslang från brandkåren hade den ambulerande dopgraven fyllts med varmvatten från Gulf:s intilliggande bensinstation. Inramat av nyutslagna björkar och ostadiga tältbänkar steg lovsången mot taket i det fullsatta tältet. En mor och lärarinna lyfte handen mot himlen och prisade Gud för skörd och frukt av det Guds ord som såtts ut i arbetssamma lektionstimmar vid avskavda bänklock ute på Humlegården i Latorp under ett par års tid.

Tanken gick osökt och tacksamt några tältmöteskvällar tillbaka när en av de första Pilgrimsskoleleverna, Tommy stod på estraden med bibeln i hand och påbjöd oss att fortsätta kämpa för evangelium intill Jesu tillkommelse. Allvarsord med tyngden av de första stegens erfarenhet från det arbete i Umeå han är engagerad i.

forts. sid. 20

Möte hos Rotary klubben

ASKERSUND. Vad kommer Maranatas etablering i Gärdshyttan att innebära för framtiden, undrar folket i Askersunds kommun. Att intresset är stort, framkom vid ett möte, som Rotaryklubben i Askersund anordnat. Särskilt inbjuden var Arne Imsen från Stockholm. Man hade bett honom komma och hålla ett anförande om Maranata.

—Det är sant vartenda ord, ropade en kontraktsprost rakt ut i salen när Imsen avslutat sitt anförande. Och prosten fortsatte.

—Vi behöver Maranata i samhället! Det behövs som en utmaning och provokation!

Det var ett trettiotal personer bänkade i Ritz Wärdshus i Askersund för att äta och lyssna. Imsen orienterade om Maranata, dess bakgrund, ideologi och målsättning samt om Gärdshyttan. Det blev lättfattligt frälsningsbudskap, som nådde nya kategorier människor på orten.

Rotary är ursprungligen en amerikansk idé och har medlemmar som väljs in såsom representanter för var sitt yrkesområde. De är alla ledande inom sitt område; läkare, präster, lärare, industriledare, politiker m.fl.

Arne Imsen vid sitt anförande inför Rotaryklubben på Ritz Wärdshus i Askersund.

Se Han kom

Text: Lars Olov Andersson

Vår civilisation, hur högtstående den än säges vara, bär i sig ett frö av undergång. Ett frö som såddes redan i skapelsens gryning.

Och i bibeln kan vi följa denna draksådd genom olika kulturer - Babylon, Grekland, Rom - på väg mot fullmognad och Guds slutgiltiga dom just i det Babylon som finns mitt ibland oss. Guds ord ger oss alltså ett trovärdigt svar på de oerhörda kriser som drabbat vår generation. Men det är ett svar som även rymmer hoppet om frälsning för individen, nämligen detta: Jesus kommer!

Jesus kommer! - Det är mänskligheten absolut allvarligaste faktum just nu. Händelser som du och jag möter varje dag hör samman med denna tidsålders avslutning. Vår egen rotlöshet och vanmakt. Ungdomsproblem, knarkmissbruk, ja, t o m självmord ner i allt lägre åldrar. Tidningarnas rubriker om en supermakt, som blixtinvaderar ett litet grannland eller radioreportern, som överröstad av dova bombkrevader halvt skriker ut sin rapport om upplopp och revolt från andra sidan jordklotet. Allt kan härledas till detta faktum - Jesus kommer.

Även vår tids svårförklarliga förändringar i naturen med torka, försörjningsproblem och oerhörda lidanden hör till bilden. Försörjningsproblem - svält. Vi har sett det "på nära håll". I färgreportaget från ett flyktingläger dör en liten, liten människa av undernäring rakt framför kameran. Vi ögonvittnen, västvärldens rika, vrider oss i vanmakt, hjälplösa och isolerade i vårt materialistiska fängelse. Vem är det mest synd om...? Den som överlever...?

Det är komplicerade frågor. Frågor som människor kämpar med och söker lösningar på. Därför måste vi som kristna ropa ut svaren just så som de presenteras i bibeln. För bibeln har svaren. När Jesus talar om de händelser som skall föregå hans tillkommelse använder han begreppet födslovåndor. Det handlar om djupgående inre processer där en hel kultur går i graven och en ny tidsålder liksom sakta värker fram.

För de kristna har sanningen om Jesu tillkommelse varit det stora hoppet generation efter generation. Det har lyst klart och vägledande för pilgrimer i mörka tider. Det har varit en källa till otaliga bibelstudier där brudekärleken fått ny glöd i påminnelsen om att Han kommer.

Hånat och smutskastat av den kortsynta otron har detta vårt glädjebud även bevisat att den pånyttfödde redan har foten inne i evigheten och rör sig med utomjordiska tidsbegrepp: *Jesus kommer nästa ögonblick!* Så har det varit i två tusen år. Tidpunkten *"nästa ögonblick"* och tillvägagångssättet *"församlingen skall ryckas upp i luften Herren till möte"* är två påståenden som naturligtvis är fullkomligt ogripbara för förnuftet. Men tro är tro och icke vetande. Det är viktigt att framhålla det idag när rationalism, eller rättare, cynism börjar upplösa begreppen så man t o m från frikyrkohåll börjar ifrågasätta. Vi får göra som apostlarna. Kalla in de uråldriga vittnena: naturen och historien. Ja varför inte vår egen inneboende längtan bort från denna jämmerdal. Petrus skriver:

> *Framför allt måste ni veta, att i den yttersta tiden människor skall framträda, vilka behärskas av sina orena begär. De skall driva gäck med er och säga: "Hur går det med löftet om hans ankomst? Fäderna har avsomnat, men ändå är allt sig likt, sådant det varit ända från världens skapelse." När de kommer med sådana påståenden, glömmer de, att himlarna funnits till från urgammal tid och att jorden har kommit till av vatten och genom vatten i kraft av Guds ord. Den värld som en gång fanns förstördes också genom vatten, när syndafloden kom. Den himmel och den jord som nu finns har, i kraft av samma Guds ord blivit sparade åt eld till den dag då de gudlösa människorna skall få sin dom och gå förlorade.*
>
> *Men det finns en sak, som ni mina älskade, inte får förlora ur sikte: "Inför Herren är en dag lika mycket som tusen år och tusen år lika mycket som en dag."*
>
> *2 Petri brev 3:3-8 (Hedegårds övers.)*

Och vi måste läsa vad Paulus skriver i Romarbrevet 8:

> *...vi vet, att hela skapelsen ända till denna stund suckar och kvider i barnsnöd. Och inte bara skapelsen, också vi som fått Anden som en förstlingsgåva suckar över oss själva, eftersom vi väntar vår barnrätt, vår kropps befrielse.*

Om vi ställer dessa citat vid sidan av Jesu tal om födslovåndor, ser vi denna fullkomliga logik som gör evangelium absolut trovärdigt. Ser vi inte hur hela skapelsen suckar? Därför kan vi också säga: SE! Han kommer! Eller: HÖR! Han kommer! Eller: KÄNN! Han kommer! Det sista därför att det inte finns ett levande liv som inte upplever föraningen till den katastrof som ligger framför.

ÖDESSTÄMPEL

Men nu är det också viktigt att vi kommer bort från allt teoretiserande inför dessa ting. Vi kan inte predika jordens undergång och samtidigt sitta mitt uppe i det västerländska välståndet. Det finns andra högst vardagliga exempel. Vi kan inte hojta med i avtalsrörelsens primitiva krav på en femma mer i timmen. Vi kan heller inte spatsera omkring på playorna nere i Europa som anonyma turister fullkomligt bortkopplade från informations-

mer!

Ja, folk skall resa sig upp mot folk och rike mot rike, och det skall bliva hungersnöd och jordbävningar på den ena orten efter den andra;men allt detta är allenast begynnelsen till födslovåndorna.

Jesu ord i Matt. 24:7 - 8

ansvar gentemot folket.

Att vänta Jesus är att leva med en fullt synbar ödesstämpel över sitt liv. Såsom de första kristna som jagades genom den romerska kulturen som något avskyvärt. Dessa första kristna gav oss även de konsekventa gemenskapsideal vår tid så väl behöver: ''Ingen enda kallade något av vad han ägde för sitt. De hade allting gemensamt.''

Och ifråga om evangelisation heter det: ''intill jordens ändar'' och ''de som genom förföljelsen blev kringspridda gick omkring och förkunnade evangelii ord.''

HISTORIEN SOM VITTNE

Om vi nu åter kallar in historien som vittne ser vi att redan i skapelsens första dagar blev människan ''havande'' med synd. Satan fick en anknytning i vårt väsen och fallet var ett faktum. I detta ögonblick uttalade Gud en fördömelse över satan, som även till en tid gäller människan. *Gud utlovade en t o t a l uppgörelse med ondskan som system, men detta först sedan det onda mognat och slagit ut i full blom.*

Som ett förskott på denna uppgörelse fördömde Jesus synden i köttet i sin död på korset och så banade Gud väg för individens befrielse från synden. Genom tron kan vi uppleva att en ny natur föds i vårt inre, en natur som står utanför satans kontrollmöjligheter. En natur som söker det som ''är där ovan''.

Men fortfarande vilar fördömelsen över hela den skapelse som är i den ondes våld. Omedelbart efter syndafallet ledde satan människan rakt ut i arbetet med att inta jorden. I stället för den gröna syremättade lustgården byggde man en stad av sten, kallad Babylon. Egentligen var det ett system som för all framtid fick stå som symbol på den fallna människans tilltag. Detta Babylon blev omedelbart centrum för allt slags kult, mystik och osedlighet. Astrologi, avgudadyrkan (med bl a barnoffer) och härskarlystnad var bara en del av det som florerade i det demonbesatta Babylon. Till sist sände Gud syndafloden. Eller rättare: den ondska människan utvecklade steg likt dimmoln till skyn. Så utlöstes syndflodens dom. Endast åtta personer överlevde och förde släktet vidare.

DOMEN ÖVER SODOM

Men i människans inre har ingen förändring skett. Man är fortfarande behärskad av den upproriska babylon-andan. Gång på gång utlöses domarna. Sodom och Gomorra förintades genom eld fastän den rättfärdige Abraham ropade om nåd för den rättfärdige. Men någon sådan fanns inte i Sodom.

Elden över Sodom var bara en liten brand i jämförelse med den hetta som Petrus talade om, då, när elementen skall upplösas av hetta. Då, när Gud infriar sitt löfte om en total uppgörelse med Babylon. Detta angår oss i högsta grad därför att vi har Babylon mitt ibland oss och vi kommer alla att dela den stora stadens öde, om vi inte tar vara på Guds frälsande nåd. Gud har nämligen stämt möte med hela den sataniska treenigheten i den yttersta tiden. Och då skall det även finnas ett förfallet kyrkosystem med i bilden. En fallen brud, en sköka.

BABYLON MITT IBLAND OSS

Om vi nu går rakt ut i den verklighet som omger oss, kan vi konstatera att allting stämmer. Visst vilar det något av dom över hela vår civilisation 1980. Välförtjänt dom. Vi har skövlat jorden, utsugit naturrikedomar, förstört luft och vatten. Vi talar om rättvisa men lever med en teknisk standard som fullkomligt slår knock out på den tredje världen.

Men elden finns också här. Jag minns inte i skrivande stund hur många ton trotyl som vilar över varje individ. Men det räcker gott och väl för en förintelse. Och visst känner vi igen Babylon, upproret och föraktet mot Gud! Där finns de otaliga kulterna. Det är där bl a övertro på tekniken utvecklats till ren religion. Vi matas med astrologi och rymdfantasier.

Och hur många barnoffer kräver vår välvärd? Hur många barn förpassaas årligen ut ur sitt ödes bana. Just genom den teknik som besegrat all barmhärtighet. 30 000 i Sverige. Årligen 30 000 som aldrig blev svenskar...

Det i bibeln förutsagda Babylon skall vara ett totalitärt system, där ingen skall kunna köpa eller sälja utan att ha vilddjurets stämpel. Full kontroll av individen är inga problem - vi har datateknik, mikrofilm, massmedia och en hel här av byråkrater. Alla får plats!

Bibeln säger att denna superstat skall ha sitt centrum inom det gamla romarikets gränser. I Västeuropas tio-statsförbund! Vidare säger Ordet att ett av de sista krigen skall stå mellan en Sovjet-allierad miljonarmé och Israel. Vi ser hur nationerna grupperar sig exakt efter denna profetia.

SKÖKOANDEN

Men det kusligaste av allt är den religiösa ande som sveper över vår tid. Skökoanden. Den som vilseleder och söver massorna. Trots bibelns otvetydiga budskap börjar respektabla kyrkorepresentanter tala om fred och frihet minuterna innan katastrofen. Man blandar tro och demokratiska idéer till den superideologi Babylon så väl behöver för att ena massorna. Detta är lögnens ande.

Man kommer osökt att tänka på Hitlers brinnande tal inför 4 000 unga officerare som utlovades makt och tusen års fred. Alla sändes rakt in i döden.

Hitlers politiska vision var riktig så tillvida att den hade Europa som utgångspunkt. Därför att i vår världsdel finns det politiska och det religiösa rotsystem som är nödvändigt för att grundlägga ett världsimperium. Och det vet naturligtvis satan.

SE PÅ SVERIGE

Den falska kristendomen har sina rötter i Rom. De politiska idéer om demokrati, som är tongivande ännu idag, har tillsammans med hela den humanistiska filosofin sina rötter i Atén. Och idag har vi även en mycket viktig byggsten på plats för framtidens imperium, nämligen den europeiska ekonomins dominans genom EG.

Men för oss är det viktigt att veta att varje idé, politisk eller religiös som inte har sin utgångspunkt i korset på Golgata kommer att bli ett instrument för den gamla Babylon-anden. Människan är lika hjälplös inför de sataniska krafterna nu som en gång i Eden.

Det finns inga goda samhällssystem. Ännu mindre några ''kristna'' stater. Se

vänd!

forts. fr. föreg. sida

SE, HAN KOMMER

bara på den enorma nöd och utslagning i vårt eget samhälle som ju borde vara så lyckligt.

När Jesus träder in på jorden talar han om ett framtida N Y T T rike. En ny politik som han skall upprätta när han kommer för andra gången. Då skall det gamla Babylon förintas. Då kommer den slutuppgörelse Gud utlovade i skapelsens gryning. Detta förbidar vi. Men idag förlitar vi oss på den frälsning Gud har berett för varje individ. För var och en som tror. Och den frälsningen får vi söka utanför alla andra religioner och ideologier. Vi får orientera oss ut. Utanför stadsmuren, ut till Golgata för att avlasta oss all bråte vår tid belastar oss med. Där kan vi höra den helige Andes röst. Där kan vi umgås med Herren som ett avskilt folk.

Paulus säger till sina syskon: Se, jag säger er en hemlighet. Vi skall inte dö. Inte alla!

Församlingen som lever vid tidsålderns avslutning skall ryckas bort Herren till mötes. Och när slutdomen går över vår tids Babylon finns vi inte längre här, vi är hemma. Sedan skall vi återvända med Kristus när det nya riket upprättas och regera med Honom i tusen år.

forts. fr. sid. 5

RELIGIONSFÖRFÖLJELSE

det programmet skulle vi inom loppet av en månad lösa hela arbetslöshetsproblemet. Det är sjukt, när kristna människor har fritidsproblem och måste förströ sig med t ex körsång och studiecirklar. Det är omöjligt att en levande kristen kan ha fritidsproblem. En kristen är oberoende av ålder fullt sysselsatt med att verka för Guds rikes framgång alla tider på dygnet.

Arbete är nyttigt, befrämjar välbefinnandet och förhindrar många tillfällen till synd, sade man förr i världen. Arbete är heligt och dyrbart. Kroppen behöver träning. Men nödvändig är också den intellektuella träningen. Den kan vara olika för olika människor. För min del har den bestått i bl.a. läsning. Jag har aldrig låtit min hjärna vila långa perioder, så jag förfallit till intellektuell slapphet. Det är, tror jag, en väldigt viktig princip. Den som inte älskar arbete, älskar inte Jesus, för Jesu kärlek innebär också kärlek till arbetet.

Lär barnen arbeta och ta del i försörjningsplikten! De bör informeras om vad det kostar att leva. De behöver lära känna ansvar för sina kläder, andras kläder och hur man betjänar varandra. De bör komma i kontakt med vardagens olika rutingöromål såsom att diska, tvätta och städa. Lär barnen älska arbetet! Barn mår gott av fysisk ansträngning. Det är bättre att de får lära sig umgås med verktyg, spadar och skottkärror än att de får ishockeyklubbor och krigsleksaker i händerna.

Köp aldrig märken och etiketter med namn på stjärnor och idoler till barnen! Håll dem på avstånd från tävlingshetsen! Ge dem i stället mänskliga ideal! Föräldrarna inbillar sig ofta att leken är oskyldig för barnen, men det är den inte. Var försiktig! Köp hellre verktyg och hushållsredskap som kan vara gagneligt och nyttigt, och låt inte barnen exploateras av moderna ideal!

Om storfamiljerna skaffar sig en annan moral med en sund och frisk syn på arbetet, kommer storfamiljen att bli hälsocentraler, som kan ge verklig vård och fostran för både unga och äldre.

JO har svarat i "latorpsfallet"

POLISEN GJORDE FEL!

STOCKHOLM. Nu är det fastställt att det var ett misstag som begicks, då polisen i höstas genomförde en razzia i Stockholm hos den maranataevangelist som står åtalad för misshandel och olaga hot under Maranatas sommarkonferens utanför Örebro ifjol.

Främst ansvarig för den felaktiga razzian är en örebropolis, som underlåtit att kalla tillbaka en tidigare efterlysning av evangelisten. Den felande polismannen är samma kriminalinspektör som ledde förhören i "latorpsfallet", då polisen påstod att en allvarlig misshandel utförts av två evangelister under konferensen.

Det är JO, justitieombudsmannen Anders Wigelius, som svarat för första gången på den kritik som riktats mot polisens agerande i samband med Maranatas sommarkonferens. Det första uttalandet gäller dock bara polisrazzian i evangelistens bostad i Stockholm.

JO har tilldelat kriminalinspektören en erinran om vikten av noggrannhet så att inte något liknande inträffar igen. JO låter dock saken stanna vid detta tills vidare. Ett nytt uttalande kan väntas, men då gäller det polisens direkta agerande i samband med konferensen. Även då var samma kriminalinspektör djupt engagerad. I det fallet är anklagelserna mot honom mycket allvarligare.

forts. fr. sid. 17

HÄR KOMMER EN NY GENERATION

Några timmar innan det mötet hade Martin, jämnårig pilgrimselev, med portföljd rest till studion i Kumla för att sända ut evangelium över närradion. Ekot av Angelita och Anna-Lenas sång och lovprisning från inledningshelgen slog emot mig när Per-Arne Imsen hänfört utropade: "Nu kommer Pilgrimsskolan", där han stod med sjundeklassaren Johannes i dopgraven. Båda två nyss hemkomna från en kontaktskapande missionsresa i Västtyskland. Avslutningssången "Han fann mig, Jesus fann mig", ackompanjerad av klara barnaröster, som omringade dopgraven, lämnade ingen oberörd.

På eftermiddagens möte hade Arne Imsen gått till hård attack mot det nya betänkandet för lagförslag om ändring av paragraf 35 i skollagen inför en samlad lokalpress.

—Hur kan ett hundratal elever stå under så stor uppmärksamhet, medan alkohol- och drogmissbruk, arbetslöshet och självmord hotar hundratusental?

Han framhöll att innerst inne handlade hemundervisningen om att tro på Guds Ord och Gud som skapare eller att tro på utveckling från apstadiet.

Sången skallade från äldre och yngre strupar: "Vi äro kämpar i Guds här, med segersång till strids det bär".

De blågula tältdukarna vajade i den svala sommarkvällsbrisen och gav besked om upptakten till tält-evangelisationssommar -80. Evangelium till Sverige med frisk förstärkning av en ny generation uppståndelsevittnen och profetlärjungar. Nu kommer Pilgrimsskolan.

Hört i Radio Maranata?

Beställ programkassetter från Radio Maranata, Box 344, 101 24 Stockholm.
Tel. 08/23 52 30

Utsikt från Areopagen i Atén.

EUROPAS UNGDOM

forts. fr. sid. 13

män för att bygga upp staden (ung. 46 f Kr.). Handel, sjöfart och filosofi dominerade folklivet.

Mitt ibland detta myller befann sig tältmakarfamiljen Priscilla och Akvila i landsflykt. De blev själva basen för den väckelse som bröt fram när Paulus år 50 e Kr. höjde korsets fana. En församling, som inte stod tillbaka i fråga om någon nådegåva växte upp, men inte byggd på denna världens visdom utan på korsets kraft.

Sparta och Delfi ligger även på bekvämt avstånd och till Atén har vi 9 mil. Atén var ju antikens obestridliga kulturcentrum. Och de idéer och den världsbild, som växte fram i stadens akademier, spreds genom Alexander den stores triumftåg över hela, den då kända världen.

Det är naturligt att till dessa platser söker sig tusentals människor varje dag. Forskare, teologer och soldyrkare, alla vill se och betrampa platserna där vår civilisation föddes. Men det är speciellt *en* grupp människor som vi upptäckt och fått hjärta för i denna ström av människor och vi måste få ta utrymme och berätta om en av dessa. En ung amerikan.

ETT MÄNNISKOÖDE

Han satt vid ett cafébord i Gamla Korint och det syntes faktiskt att han varit på resa i 7 månader. Han hette Charlie och var journalist från Pittsburg. Han hade upplevt Vietnam och kriget i Mellanöstern som US-army's korrespondent. Han hade även blickat in i det amerikanska affärslivets avigsidor och var fylld av vämjelse över hela det västerländska systemet.

Hemma i USA hade han byggt upp ett reklamföretag, som sålde datorer till företagarna i stålstaden. Affärerna hade gått bra, men vår unge vän såg snart hur hänsynslöst de ekonomiska krafterna slår mot den enskilde. I automatikens spår följde arbetslöshet och familjetragedier. Han beslöt hoppa av och sålde allt han ägde; kontor, hus, bilar och gav sig ut för att söka en plats i södra Europa där "man kunde *leva*".

Detta berättade han för oss en kväll hemma vid brasan, och vi var skakade över denna realistiska uppgörelse med den civiliserade ondskan. Han hade aldrig besökt en kyrka, men vi berättade för honom om förvandlingen i Kristus och om den nya gemenskap som församlingen erbjuder. Vi samtalade länge och fram på natten fick vi böja våra knän tillsammans med Charlie och ropa till Gud om frälsning. Ja, det var en märklig erfarenhet.

Dagen därefter fotsatte han till Kreta med ett Nya Testamente på engelska och några böcker av Watchman Nee.

Detta är bara *en* av dem vi mött och vi betraktar dessa ungdomar som ett av kristenheten totalt förbisett fält. De är rörliga och rastlösa. Men om än vi fick något av den rörlighet, som så starkt präglade de första kristna när de for kors och tvärs genom Europa, skulle en stor skörd kunna bärgas. Vi måste se upp så inte vi blir experter på kristen ideologi medan tusentals människor aldrig ens hört det första ordet om Jesus.

NYA DÖRRAR

Vårt behov är nu stort att få medel till litteratur men även något att sätta på bordet till överraskande gäster. Kanske även en säng.

Med just dessa problem i tankarna fastade jag och bad till Gud en dag före jul. Jag gick efter stranden och plötsligt hamnade jag mitt i ett fullkomligt igenväxt paradis, ett vandrarhem i grannskapet, som jag aldrig tidigare sett. Ägarinnan mötte mig på trappan och vi samtalade en stund. Det visade sig att hon hade svensk mor men var tysk medborgare. Med sin grekiska familj hade hon under femton år byggt upp detta paradis vid havet och bl a planterat alla träd för hand. Av gästböckerna att döma besöktes vandrarhemmet mest av tyska studenter och forskare, men där fanns även många svenska namn.

Vi upplevde en djup gemenskap, och hon grät när jag berättade om vårt liv och våra planer. Hon hade stor nöd för Europas ungdom! Hon önskade att hennes livsverk skulle kunna komma dem till hjälp. Om vi nu tillsammans ropar till Gud *kan* denna plats bli ett centrum för evangelium.

Nittio procent av folket är ortodoxa! Det finns ett antal fria kristna, mest koncentrerade till Atén och Tessaloniki. Men själva evangelisationen är inte så levande. Trots stora pingstförsamlingar i Atén finns mycket få, om ens någon heltidsarbetande evangelist. I hela övärlden finns endast en handfull kristna grupper samsamtaget. Så det finns mycket att göra särskilt som man ser materialism och gudlöshet rycka fram.

De unga går på kvällskurser, läser språk och tekniska ämnen för att kunna bygga upp en hög standard. Priserna stiger och trots att en vanlig personbil typ Volvo 244 kostar omkring 100 000 Sv kr tätnar trafiken. Då förstår man vad denna avgud kräver. Atén brottas med trafikkaos och det stolta Partenon på Akropolis som stått där i regn och rusk i 2 500 år vittrar obönhörligt i blygaserna.

ETT FOLK MED HISTORIA

Men ute på landsbygden möter man fortfarande det genuina folket. De gamla lever ofta som man gjort i århundraden. Trots analfabetism och fattigdom lyser visheten ur ögonen på de gamla grekerna. Ofta när man hälsar på i stugorna får man se brev från Uppsala eller Södertälje, där man har en arbetande son eller dotter. Och de gamla älskar "Zouidia".

En dag ute på fälten med dessa pionjärer är en upplevelse. När man slår sig ner under ett apelsinträd packar de upp brödet, oliverna, fårosten och det vita vinet kryddat med kåda, den matsäck som herdar och vinodlare livnärt sig på i årtusenden. Den vita osten och de svarta oliverna var kanske också vad aposteln Paulus hade med sig på sina färder.
färder.

Ofta kommer en herde och slår sig ner på matrasten och så är samtalet igång. De berättar om kriget och svälten som alla minns, t ex. när aténarna kom och sålde sina hus till Korints bönder för att få bröd och grönsaker. 500 000 människor svalt ihjäl på Aténs gator under andra världskriget. Folk bara sjönk ihop på gatorna.

Så kom inbördeskriget efter tyskarna. Sedan Papadopolous, diktatorn. Men de berättar utan bitterhet. Livsnerven är inte knäckt och man förlitar sig på "Teo's".

Men nu kommer Storeuropa... detta okända. Ingen vet vad det innebär för folket. En del är för, andra emot. Fruktodlarna befarar lägre priser i konkurrens med franska och italienska odlare. Man strejkar och diskuterar. Men ingenting kan hindra denna historiens mäktigaste politiska rörelse: Romarikets återupprättelse. Och dit hör obönhörligen Grekland. Till och med den gamla ortodoxa kyrkan har vaknat upp och gör det som måste göras, förlika sig med sin syster i Rom.

Men för oss är detta ett tecken. Tiden är ute! Jesus kommer, och låt oss nu som aldrig förr vara med och bedja och satsa på evangelium i Europa.

Fridshälsningar från storfamiljen i Korint genom Lasse Andersson

Så blev det då tältmöten i Stockholm till sist och givetvis med evangelisationen i förgrunden. Här når appeller och vittnesbörd ut på gator och gränder under inledningsveckan.

Tältmötena stoppade Bilarna behövde plats

STOCKHOLM. Det höll inte på att bli några tältmöten i år på Norra Latins skolgård i Stockholm. Om Stockholms Kommunala Parkerings AB fått som det velat, hade hela skolgården i stället belamrats med blänkande, stinkande och bullrande plåtfordon.

Bilarna behövde större plats i innerstaden, ansåg en tjänsteman på parkeringsbolaget och fick för sig att det lämpligaste vore att Maranatatältet makade på sig. Att Maranataförsamlingen haft tältmöten på samma plats sedan sex år tillbaka, kunde ju inte han ta hänsyn till, menade han. Han hade fått i uppdrag att ordna parkeringsplatser på skolgården. För övrigt hade ju en sådan typ av verksamhet som tältmöten varit successivt avtagande, förklarade han. Bilarna behövde plats.

Nu var det bara så att Maranataförsamlingen redan fått tillstånd till tältmöten på skolgården av skolans rektor och skoldirektionen. Enligt praxis hade parkeringsbolaget bara att se till att Maranata fick sin plats. Men den ordningen ville parkeringsbolagets tjänstemän alltså inte vara med om längre. De beslöt sig för att definitivt sätta P för den saken genom att tolka avtalet med skoldirektionen på sitt eget speciella sätt. Helt egenmäktigt förbjöd de tältmötena. Beslutet var varken protokollfört eller möjligt att överklaga.

Två dagar före tältmötesstarten meddelade organisationsdirektören Carl G Tollemar till församlingens representant Gunno Andersson att tältet inte fick sättas upp. Då var tältmötena redan annonserade och alla mötesarrangemang igång.

Parkeringsbolaget fick backa och bilarna kom i bakgrunden när det blågula maranatatältet äntligen hade rests.

Då det stod klart att parkeringsbolaget stoppat tältmötena, startades en febril verksamhet på Gamla Bro. Det främsta vapnet kom att bli närradion. Radio Maranata sattes på ett avgörande och verkligt eldprov.

—Vi har inte sagt nej till tältmötena eller Maranata men nej till att man gör ett ingrepp i parkeringsplatsen, förklarade organisationsdirektören Tollemar på Radio Maranatas fråga.

—Skolan har inte givit tillstånd och det har också meddelats oss, förklarade han.

Nattsändning över Stockholm

Men skolan hade givit tillstånd. I Radio Maranatas nattsändning över stockholmsområdet läste Arne Imsen upp tillståndet och manade upp till kamp emot bilismen.

—Hur kan någon vara så dum att han törs utmana hela miljörörelsen på det här sättet, hördes röster i programmet. Hela studion kokade av upprördhet. Är det bilarna som skall gå före människorna? Skall också denna möjlighet att nå ut med evangelium till stockholmarna mitt inne i stan strypas för några stinkande bilars skull?

Snart började Radio Maranatas telefon gå varm. "Visst skall ni ha tältmöten", hördes upprörda röster i luren. Och en miljöaktivist tyckte att alla byråkrater som vurmade för bilismen borde förpassas ner i tunnelbanan under jorden, så att alla människor där nere kunde komma upp till ytan och återta gatorna.

När morgonen bröt in uppvaktades parkeringsbolaget åter. Men inte förrän gatu- och skolborgarrådens expeditioner kontaktades, backade parkeringsbolaget och gav upp. Man hade haft fel. Det var ett myndighetsmissbruk man hade gjort sig skyldig till. Man hade inte rätt att sätta sig över det avtal församlingen redan hade gjort med skolan.

Så blev det alltså tältmöten i år i alla fall. Än en gång tvingades maranatavännerna kämpa med all kraft för att freda sig och sin rätt som alltid tycks sitta så löst. Ibland är det en revisionsdirektör som sätter sig på tvären, ibland en hälsovårdsinspek-

forts. sid. 24

forts. fr. sid. 7

KRAFTEN FULLKOMNAS I SVAGHET

samt, lismande eller med några biavsikter för att skaffa sig ära, beröm eller vinning. Han predikade för Jesu skull - evangelium om honom som så helt hade förvandlat hans liv.

När Paulus satt i fängelse, gjorde han även där samma erfarenhet, nämligen att hans begränsning, svaghet och isolering övervanns. Gud vare lov att Paulus satt arresterad ett antal år. Vad skulle församlingarna idag ha varit utan hans skrifter?

När han då talade, liksom lyfte han sina händer och visade alla församlingarna sina bojor. Han avslöjade sin ryggs många märken, och talade på ett nästan lite mystiskt och obegripligt sätt. Han sade att han bar Jesu dödsmärken på sin kropp.

Total identifikation

Man kan fråga vad han hade varit med om för upplevelse. Säkerligen var det ingen stigmatisering han beskrev och inga konstlade eller mystiska märken. I verkligheten hade han blivit slagen, gisslad, sargad och sparkad. Han hade lidit smälek som Mästaren själv. Mer än någon annan av de övriga apostlarna bar han dessa märken på sin kropp. Därför vädjade han till dem att inte oroa sig. Om någon kände till Kristi hemligheter med avseende på Kristi lidande så gjorde han det.

Jag kan inte nalkas de här tingen utan att jag känner att mitt hjärta bävar inför dessa heliga och underbara skildringar utav en sådan människas totala identifikation med Mästaren. Han blev lika honom i ande och lika honom i fysiskt och psykiskt lidande. Han blev lika honom då det gällde att spränga rumsbegreppen och i att utgjuta sig till det yttersta för att vara med och bygga upp Guds rike.

Då Paulus skrev till en prövad ung evangelist, som drabbats av många hårda slag och tydligen därigenom var på gränsen till att uppgivas, skyndade han med uppmaningen att uppliva den nådegåva som fanns i honom. Gud har icke givit oss missmodets Ande, sade han, utan kraftens, tuktighetens och kärlekens Ande. Det var en fånge som sade detta till den frie. Eller, kanske hellre, skall jag säga: Det var den frie som sade detta till den fångne. Den ene var bunden bara med fysiska kedjor, medan den andre höll på att fjättras i missmodeta bojor. I det läget hänvisade han till sina egna bojor, sina egna mödor och sitt lidande som annars kunnat skapa så många funderingar och frågor. Hur kunde Gud tillåta?

Inga symboliska lidanden

Det var alltså inga suggererade eller framprovocerade lidanden, som Paulus manade fram. Hans lidanden var heller inte symboliska. Själv förklarade han att han bar bojor som en illgärningsman. Hans lidande gällde hans egen gärning och situation. Men när han adderade ihop alltsammans återstod det som också fullständigt hävde hans isolering. Guds ord bär icke bojor, utbrast han i triumf.

Jag skulle vilja stanna inför detta: "Guds ord bär icke bojor". Det är så mycket vi kan se och uppleva hos Herrens tjänare. Ändå är det förblivande i deras verksamhet det som Guds ord skapat. Guds ord är inte det som finns mellan bibelns svarta pärmar i första hand. Guds ord är det som är levandegjort i Herrens tjänares erfarenheter. Det är det som ger kraft, inspiration och överbevisning åt deras förkunnelse. Det går inte att isolera eller hindra det för då blir det som det var på apostelns tid. När Paulus förlorat församlingarna som han predikat för och inte längre hade gator och torg att predika på, vittnade han om sin Frälsare i fängelset.

Det finns en tradition som säger att Paulus vittnesbörd om Frälsaren var så påtagligt och starkt att fångknektarna som bevakade honom blev frälsta i tur och ordning. Det sägs, att om en av de romerska knektarna stod i hans tjäll i mer än två timmar så blev de vunna för Kristus. Därför var romarna tvungna att ha ständiga vaktombyten. Då fångknektarna började sin gärning var de trogna kejsarkulten. När de slutade efter några timmar kunde de bara säga att "Jesus är Herre". Därmed var de oskadliggjorda som romerska knektar och soldater och måste ersättas med nytt folk.

Kejsarens hus påverkades också

Guds ord bär icke bojor! Man kan inte stänga det inne! När man försökte med Paulus började tusentals andra genom den fångnes vittnesbörd att predika vidare. Så gick budskapet in i alla samhällsskikt ända in i kejsarens hus. Det fanns inga som lämnades oberörda. Guds ord bar icke bojor.

Paulus berättade också om en annan svaghet, som han aldrig kunde räkna med att bli av med. Han nämnde att en satans ängel sargade honom. Jag spekulerar inte i vad det var för någonting. Det finns många som gjort det och jag överlämnar spekulationerna åt dem.

En del har sagt att han hade nedsatt syn. Andra har sagt att han hade epilepsi. Någon åter har sagt att han brottades med problem som gällde familjelivet. Återigen någon har sagt att han hade teologiska problem. Han befann sig i konflikt med falska apostlar. Taggen i köttet skulle vara de falska apostlar som följde honom som en svans överallt där han grundlagt församlingar.

Så fort han hade grundlagt en församling fanns det sådana som kallade sig apostlar som gick in i den och skapade söndringar.

Alltsammans må vara rätt. Jag tycker inte det är det intressanta. Det intressanta är att det var någonting som balanserade eller reducerade Paulus för att han inte skulle bli övermodig med avseende på sina höga uppenbarelser och de erfarenheter han fått. Då han bedit till Gud att problemen skulle vika ifrån honom, fick han ett märkligt svar, nämligen: "Min nåd är dig nog".

Här har vi ytterligare en punkt vars hela hemlighet inte avslöjas för oss. Vi anar en djup förtrolighet med Mästaren. Vi möter Paulus i hans svaghet och får höra, att det fanns någonting som var starkare än hans svaghet, och det var Guds nåd.

Kompenserad av nåden

Paulus svaghet skulle inte hämma honom, utan han skulle få full kompensation genom nåden. Vad detta var för någonting kan man ha en aning om. Jag vågar påstå att han fick särskilda nådegåvor.

Paulus var ingen självstrålande fixstjärna på firmamentet. Det var inte så att han genom sina gåvor samlade uppmärksamhet till sin egen person. Han hade en strävan, och det var att Jesus skulle bli förhärligad i smått och stort. Därför var han också då han biktade sig genomskinlig: "Min nåd är dig nog, Paulus!" Han skulle få en nådegåva, en extra nådegåva, en erfarenhet som var så mycket större. Det är Guds sätt att ta hand om problemen, när vi blir ärliga och uppriktiga inför honom och inte söker vårt eget.

Tänk efter! Är det inte detta vi allesammans i någon mån har upplevt? Varför kan vi fortfarande vara med om det inte är för att vi är benådade! Vi har fått övernog och överflödande nåd. Allt eftersom vi upplever vår svaghet men längtar efter att förverkliga Guds program, får vi ny nåd. Vi kanske är fysiskt och intellektuellt begränsade eller begränsade på andra områden. Frukta icke! Då Paulus gjorde denna erfarenhet utbrast han i någonting som verkar helt chockerande: "Då jag är svag, då är jag stark, ty Guds kraft fullkomnas i svaghet".

forts. nästa sida

forts. från föreg. sida

KRAFTEN FULLKOMNAS I SVAGHET

Tänk att en svag människa kan få uppleva att kraften fullkomnas, inte bara i små upplevelser, utan i den fullkomliga kraften! Här möter vi denna förunderliga motsats, nämligen människans otroliga svaghet och Guds fullkomliga kraft i harmoni. Det är ett underbart samarbete, och det kan aldrig leda fram till någonting annat än att Guds rike blir uppenbarat och Sonen förhärligad!

Det var detta Paulus hade varit med om. Gud vare evigt lov! Det var in i det här livet han vill leda alla andra, dvs. det som hände på förklaringsberget ser vi ta gestalt i Paulus liv. Det är detta den kristna församlingen skall förkroppsliga i alla tider. Det är inte våra prestationer och våra egna insatser som skall förhärliga Sonen. Tvärtom, vi skall avkläda oss all världslig glans och imponerande prakt, som duperar eller skapar människo- och självförgudning.

Det är Kristi härlighet vi skall ikläda oss. Det innebär att det yttre blir bristfälligt och svagt, föga tilltalande eller imponerande. Men under ytan finns den himmelska kraften, som spränger alla begränsningar och uppenbarar Guds eviga oändliga och bestående härlighet.

Tänk vad vi har mycket att lära! Tänk att vi får lära det. Låt oss därför öppna oss för Jesus Kristus som vill komma till oss var och en. Amen!

forts. från sid. 11

JAG GLÖMMER ALDRIG NÄR JAG BLEV FRÄLST

skulle göra med mitt liv. I skolan fanns ingen förståelse för om man ville vandra Guds väg - det förstod jag.

—Vid ett tillfälle tidigare hade jag frågat fröken i skolan vad frälsning var och då svarade hon mig att det var sådant som gamla människor sysslade med!

Ville vittna

Dick hamnade alltså i en knivig situation. Han stod mitt i utbildningen, men förstod ändå att Gud kallade honom till något annat. Ett tag funderade han på att bli TV-reparatör, just för att kunna komma in i hemmen och vittna för människor. Men trots allt förstod han att Gud hade en annan plan för honom.

Ja, jag bad verkligen till Gud att han skulle leda mig. Det var en mycket svår period i mitt liv. Jag kastades hit och dit. Men till slut bestämde jag mig för att sluta skolan. Jag upplevde att det var val mellan död och liv. Gud kallade mig mycket tydligt, bl a genom 2 Kor. 6:17-18! Och nu fick jag äntligen frid i mitt hjärta!

—Ända sedan dess har jag sett hur Gud lett mig steg för steg. Jag har bott hos storfamiljen i Karlstad, storfamiljen i Forsheda, Mörlunda och nu har jag alltså hamnat i Jönköping. Hela tiden har jag fått se hur Gud fostrar och leder. I storfamiljerna har jag sysslat med lite av varje, mest pepparkaksförsäljning, men jag har också lagat mat i serveringen i Forsheda och nu har jag blivit hotellportier helt plötsligt.

—Jag är verkligen lycklig över att jag fick bli frälst! Tänk att få frid med himmelens Gud. Det kristna livet är en underbar vandring. Just under de här senaste dagarna har Gud mött mig på ett nytt plan och jag fick uppleva förkrosselse och förnyelse. Och tänk att varje dag få tillfälle att tala med ofrälsta människor om detta. Människor som inte skulle kunna tänka sig att gå i en kyrka.

Närradio på turkiska

Gud har också givit Dick ett underbart bönesvar när det gäller nöden han känner för sina landsmän. Genom närradion i Jönköping har han kunnat nå åtskilliga turkisktalande med program där frälsningen stått i centrum.

—Vi sänder turkiska program två halvtimmar i veckan, måndagar och lördagar. Det var fantastiskt när Peter och jag började planera för dessa sändningar som visat sig bära frukt. Flera har ringt och berättat att de lyssnar. Detta är förstås en underbar möjlighet som vi måste ta vara på.

Fast mest av allt önskar Dikran att personligen få återvända till sitt ursprungliga hemland med detta glada budskap. Han vet att det är svårt, men han vet också att den Gud som frälste honom också har makt att bryta ner det hårdaste motstånd. I Turkiet finns gott om obruten mark och kyrkans traditioner binder folket. Men Dikran menar att det också finns en djup längtan efter befrielse. Genom personlig evangelisering med hjälp av litteratur kan man nå stora delar av folket. Men det finns också en ganska utbredd analfabetism. Där blir den personliga kontakten en nödvändighet och det är också där Dikran känner en djup kallelse.

forts. från sid. 22

TÄLTMÖTENA STOPPADE

tör, ibland en åklagare eller en annan vanlig byråkrat.

Det enda som kan hålla alla övernitiska tjänstemän tillbaka är tydligen motstånd. Som kristna måste vi se speciellt allvarligt på saken. Den smygande passiviseringen av folket, tendensen att låta myndigheter och representanter sköta alla mellanhavanden, ger tillfällen för enskilda tjänstemän att ta saken i egna händer och missbruka sin makt gentemot de svagare i samhället. Låt oss se till att vi också får väckelse på det området.

forts. från sid. 7

DET JUBLAR I MITT INRE

sjunde och åttonde kapitel. Ett normalt kristet liv är att uppleva apostolisk pingst och tillbedja den ende sanne Guden och den han har sänt, Jesus Kristus, Guds son! Och ha gemenskap med en levande församling.

Då blir det ett segrande liv, överflödande liv, härligt och tillfredställande liv.

Ja, kära trossyskon, låt oss prisa och tacka vår Herre som heter Jesus, att vi upplever detta underbara liv med honom! Det jublar i mitt inre över att jag är frälst av nåd och att denna värld inte är mitt hem. Jag är bara på genomresa, och målet är det nya Jerusalem. Halleluja!

Signe Aspholm

forts. från sid. 10

MARANATA KÖPER PARK HOTELL

Men nu har Maranata likväl ett fäste och det t o m så centralt som det över huvud taget går att få.Övertagande skedde under stor uppmärksamhet. Frågorna har varit många om vad Maranata skall ha ett hotell till.En journalist frågade:

- Men, köper ni inga kyrkor?

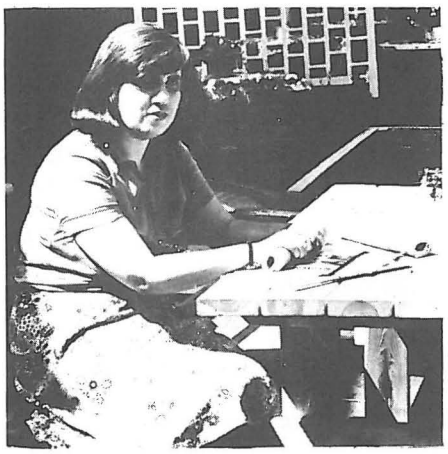
- Nej, sade Arne Imsen, nedrest från Stockholm för det högtidliga tillfället, med eftertryck.

- Kristendomen skall levas i hotellrörelser, affärer och i det vardagliga livet. Inte i kyrkor och synagogor. Vi vill främst skapa arbetsmiljöer så att missionen kan gestaltas i enskilda kristna människors liv.

Det är alltså många nya arbetstillfällen som kunnat skapas genom det nya hotellet. Jämsides med närradion och de offentliga väckelsemötena innebär hotellet också en enastående evangelisationsmöjlighet. Sverige behöver missioneras!

PARK HOTELL
Kyrkogatan 6
Jönköping
Bokning: tel 036/11 19 95
eller 11 19 96

Midnattsropet 20 år

Britt Wiklund, MR:s distribution:

- Jag läste Midnattsropet och blev frälst

□Det här är Britt Wiklund. Hon sitter i fotograferande stund och rullar kommissionärskorsband för att skicka ännu en efterlängtad bunt tidningar ut till någon trogen tidningsmissionär. Britt blev frälst 1974. Då jobbade hon på posten, och det föll sig naturligt för henne att börja hjälpa till med tidningsdistributionen också i församlingen. Efter ett par år hade hon inte alls tid att jobba på posten längre. Uppgifterna med Midnattsropet - prenumerantregister, plåtar, adressändringar - allt detta tar tid.

Att Britt hamnade i distributionsarbetet av tidningen Midnattsropet är ingen tillfällighet. Hennes första kontakt med Maranata var faktiskt just tidningen. Eftersom hon jobbade på posten, passerade hon ofta Sergels torg till och från sitt arbete. Och där stod ofta några ungdomar från Maranataförsamlingen och sjöng och sålde Midnattsropet.Britt köpte en tidning. Hon slukade allt som stod i den. Hon köpte flera.

- Jag läste allt. Det stämde så bra alltihop. Det verkade så riktigt. Bibelstudier, predikningar, reportage från storfamiljer och vittnesbörd av människor som blivit förvandlade genom frälsningen.

Tidningen Midnattsropet var alltså den direkta orsaken till att Britt sedan kom till möten och lämnade sig åt Gud. Så är det klart att det blir med en alldeles speciell känsla Britt arbetar på distributionen. Just nu är hon särskilt glad:

- Efter det vi hade skickat ut senaste numret har många ringt och tackat för tidningen. Och flera har beställt extra exemplar att skicka till vänner och släktingar. Midnattsropet är ju en så bra tidning. Vi måste hjälpas åt att sprida den mer. Vi har ju ett enormt angeläget budskap. Vill man, så finns det tusen olika sätt att sprida tidningen på!

Fotosättmaskinen på plats!

Fotosättern är maskinen som slutligen hjälpte oss att helt ombesörja varje led i tidningsframställningen. Här sitter Ulla Näsholm framför den, och kan alltså i fortsättningen skriva både rubriker och spalter direkt för tryckning. Nu kan vi få fram skrifter och traktater av alla sorter på flera språk, förutom det att vi kan ta mot beställningsarbeten.

KÄRA LÄSARE!
Midnattsropets tjugonde årgång markerar en helt ny epok i vår utgivningshistoria: Äntligen eget tryckeri! Äntligen eget sätteri! Skall vi inte låta detta jubileumsår markera en ny epok även för personliga initiativ till aktiv litteraturmission? Vi kan tillsammans höja Midnattsropets upplaga genom att sprida den i vår omgivning. Låt oss göra det som en speciell tacksamhets- och kärleksgärd för Midnattsropet -väckelsetidningen ensam i sitt slag.

● STOCKHOLM
88 MHz

Tis	08.30 - 08.45
	20.30 - 21.00
Ons	23.00 - 24.00
Tor	08.30 - 09.15
	20.30 - 21.00
Fre	20.30 - 21.00
Lör	22.30 - 23.00

● SANDVIKEN
89,9 MHz

Tis, tor	19.00 - 20.00

● JÖNKÖPING
98,5 MHz

Mån	19.15 - 20.15
Tis	19.00 - 20.00
Ons, tor, fre	20.30 - 21.30
Lör	19.00 - 20.00
Sön	20.30 - 21.30

● KUMLA
94,3 MHz

Mån, ons, fre,	20.30 - 21.30
Tis, tor, lör	10.00 - 11.00

● KARLSTAD
92,2 MHz

Mån	18.45 - 19.00
Ons, tor	19.15 - 20.15
Tor	21.15 - 21.30
Sön	10.00 - 11.00

● UMEÅ
89,8 MHz

Mån	08.30 - 09.30
	20.00 - 21.00
Tor	20.00 - 21.00
Sön	12.30 - 13.30

● JÄRVA
91,2 MHz (Sthlm nordv.)

Mån, fre	20.00 - 21.00
Sön	22.00 - 23.00

● GÖTEBORG
94,9 MHz

Ons	22.00 - 23.00
Fre	19.30 - 20.30
Lör	17.00 - 18.00

● ESKILSTUNA
92,7 MHz

Mån, ons, lör	20.00 - 21.00
Tis, tor	09.00 - 10.00

Maranatafolkets SOMMARKONFERENS
i Gärdshyttan 12 — 20 juli 1980

HÄR KAN DU ANMÄLA DIG!

Gör ett kryss i aktuell ruta

☐ Jag önskar delta hela tiden
☐ Jag deltar följande datum:

_____

☐ Jag färdas i bil
☐ Jag färdas med tåg
☐ Jag önskar privatrum
☐ Jag önskar bo i logement
☐ Jag bor i medfört tält
☐ Jag bor i campingvagn
☐ Jag önskar äta alla måltider

Namn _____

Adress _____

Postnr/postadress _____

Tel _____

AVSER _____ personer

Kupongen sändes till:
GÄRDSHYTTEKONFERENSENS KANSLI, GÄRDSHYTTAN
696 02 HAMMAR, Tel. 0583/70 700 eller 08/23 52 30

Midnattsropet

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer med 16 nr om året.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jillker, Stina Fridolfsson, Per-Arne Imsen.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—. Lösnummer 3:—. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang", dvs prenumerationen gäller tills uppsägning sker.

Meddelanden om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens expedition eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag: vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET
Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30
Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN
Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30
Postgiro: 44 10 05-6

GAMLA BRO, servering
PILGRIMSHEM, hotell
PILGRIMSBODEN, kläder
KLARA TONER, missionsbokhandel
BROSALEN, möteslokal

Omslag: Gunno och Monica Andersson

Foto: Reino Jillker

Tryck: Pilgrims-Tryck, Bromma 1980

CHRISTINA IMSEN sjunger evangelium Volym 3

Här presenteras en tredje, mycket efterlängtad LP med Christina Imsen. Liksom i de föregående, står sångernas budskap i centrum, med ett befriande enkelt och rent ackompanjemang.

Fyra av sångerna är skrivna och tonsatta av Christinas make Per-Arne Imsen, som även är producent för skivan. När Christina sjunger sin mans sång om hur det var på apostlarnas tid, så är det samtidigt ett vittnesbörd om en livsstil som de själva praktiserat i flera år. Även de övriga som med sina insatser bidragit till att denna skiva kommit fram; från de som hållit i instrumenten till de som format och tryckt skivomslaget, även de lever och arbetar i den speciella urkristna församlingsgemenskap som blivit signifikativ för maranatafolket.

''Och dessa höllo fast vid apostlarnas undervisning och brödragemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönerna. Och fruktan kom över var och en; och många under och tecken gjordes genom apostlarna. Men alla de som trodde höllo sig tillsammans och hade allting gemensamt; de sålde sina jordagods och vad de eljest ägde och delade med sig därav åt alla, efter som var och en behövde. Och ständigt, var dag, voro de endräktigt tillsammans i helgedomen; och hemma i husen bröto de bröd och åto med fröjd och i hjärtats enfald och lovade Gud''.

En sådan församlingsgemenskap kanske är förklaringen till att denna grammofonskiva på många sätt markant skiljer sig från mycket av den sång och musik som erbjuds på religiösa skivmarknaden.

''Kristus lever är min segermelodi'' - det är ett samstämmigt vittnesbörd från en grupp unga människor som i praktisk handling lagt sina liv i den uppståndne frälsarens händer. Och Christina Imsens varma och innerliga röst förmedlar verkligen ett budskap med eftertryck.

Ny LP-skiva/kassett

Kristus lever är min segermelodi

Sida A

1. **KRISTUS LEVER ÄR MIN SEGERMELODI**
   3.20 Per-Arne Imsen
2. **JESUS, JEG VIL KNELE NED**
   2.42 Torleif Ruud
3. **LAODICEA**
   4.59 Per-Arne Imsen
4. **JAG HAR VALT ATT GÖRA SÄLLSKAP**
   4.58 Lydia Lithell
5. **TÄNK EN GÅNG NÄR SLÖJAN BRISTER**
   3.04 Sångförf. okänd

Sida B

1. **TILL VÄRLDENS LARM OCH VIMMEL**
   2.52 Aage Samuelsen övers. P.A. Imsen
   (Med Irene och Lena Dahlberg)
2. **SKRIFTERNAS JESUS**
   2.57 Aage Samuelsen
3. **NÄR PÅ GOLGATA JESUS VANN SEGER**
   2.52 Per-Arne Imsen
4. **SNART KOMMER JESUS**
   2.55 Astrid Storm
5. **PÅ APOSTLARNAS TID**
   3.38 Per-Arne Imsen
6. **CREATE IN ME**
   3.09 Psaltaren 51:12-14

Sänd mig mot postförskott ... st MRL 2114 (LP) á 39:- kr (inkl. moms.)
... st KB 114 (kassett) á 39:- kr (inkl. moms.)

Namn: ..... Bostad: .....

Postnr, adr.: ..... Tel.:..../.....

MRM

Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30

Välkommen till Maranatafolkets sommarkonferens i

GÄRDSHYTTAN

Riksväg 50 mellan Askersund och Motala

12-20 juli •

Klart för sommarens stora händelse...

Så här hittar du till Gärdshyttan!

Två stora matsalar

Vacker natur

Nära till Harge-baden

Goda inkvarterings-möjligheter

Plats för tält och husvagnar

Välkomstmöte:

Lörd. 12 juli 19^{30}

Dagliga samlingar:

8^{30}, 11^{30} o 14^{00}

Väckelsemöten:

Månd - Lörd 19^{30}

Sönd 11, 15 o 19

Guds rike ○ församlingen ○ världen!

